

Karawanenbote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 18, Postfach 116 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 89.

Krainburg, den 19. Mai 1943.

3. Jahrgang.

Gorenjski bralec povzame besedo

Ali naj postane Gorenjska masni grob?

Kaj bi morali povedati banditi, če bi govorili resnico - Zverinski umori, ki označujejo svoje storice

V zadnjih številkah smo se pečali z delovanjem banditov, ki tako radi trdijo, da se bojujejo za »svobodo« Gorenjske, v resnici pa ne delajo nič drugega, ko more, ropajo in plenijo. Metode, ki se jih poslužujejo, se v ničemer ne razlikujejo od onih boljševikov v Sovjetski uniji, ko so tudi pomorili vse, kar jim je prišlo, ki so odstranili milijone kmetov in ostale razlastili, ki so poklali na tisoče duhovnikov, ki so razdejali cerkve in napravili iz njih kina. Nek čitatelj iz Gorenjske zavzema danes stališče do nastopa banditov in jih prikaže takšne, kakršni so v resnici, in ne takšne, kakoršne se delajo. On pravi, kaj bi banditi morali govoriti, če bi govorili resnico. Zato priporočamo vsakemu bralec, da čita ta dopis iz krogov čitateljev.

»Ko so v aprilu jeli poročati časopisi o množičnem umoru v katinškem gozdu, je ves svet postal pozoren na ta gnusen zločin. Tudi na Gorenjskem je zločinski umor 12.000 poljskih častnikov našel pozoren odmev. Sprva se ni polagalo dosti pomena na to, šele ko je bila med narod razširjena znana brošura »Zakon banditov«, so ljudje pričeli dvomiti, kaj to pomeni. Z mirno vestjo se lahko trdi, da še nobena sličnih brošur, v kolikor jih je bilo doslej izdanih, ni našla tako ugodnih tal, kot pravkar omenjena brošura »Zakon banditov«. Brošura »Zakon banditov« nam je le pokazala dela banditov, takojmenovane »Osvobodilne

jih v miru sam z svojo družino zavžil po potrebi. Gimnazijski profesorji, ki delajo za razširitev slovenske prosvete s požiganjem kmečkih vasi, z razdiranjem telegrafskih in električnih vodov in mostov. Je med nami inteligentnih ljudi, ki uničujejo kapitalizem kmečkega ljudstva in delavcev na Gorenjskem, in delajo za dobrobit istega ljudstva s terorističnim uničevanjem. Pa tudi delomržeži, pocestne barabe, lenuhi, postopači, so naši dobri pomagači, ki se odlikujejo z zverinskim pokopavanjem ne le mrtvih, ampak če treba tudi živih svojih žrtev. Tudi nežni spol je zastopan med nami, katere uradno nazivljemo »tovarišice«, pametni ljudje jim pa rečejo »partizanske vlačuge«, ki so jako delavne za narod z vlačugarstvom in hudičevskim mučenjem nedolžnih ljudi. Mi vsi naštetih in nenaštetih »osvoboditeljev« naroda spadamo v krog tistih ljudi, ki jih vsi Slovenci z malimi izjemami imenujejo »zločince, morilce, mučitelje, satane« A mi vendar nismo zločinci!

Dokazati vam hočemo, kaj smo mi »osvoboditelji« delali? Predlanskim letom so začele padati prve žrtve, kot pravijo ljudje: otroci, ki smo jih celo sežigali, matere, ki smo jih lastnoročno klali: otroci pod materinim srcem, ki smo jih morili v materah: bolniki, ki smo jih streljali: starčki, ki smo jih neusmiljeno morili: dekleta, ki smo jih oskrunili in napolnili žive pokopavali: fantje, ki smo jim zvezanim ušesa rezali, lase pulili in jih s koli pobijali: moške, ki smo jih žive pekli: duhovniki, ki so nesebično delali za blagor naroda: dijakke in učitelje smo vlačili po gozdovih itd. itd. Dalje so bili na-

še žrtve vsi tisti, katerih trupla so razmetana po divjih zvereh po gozdovih Gorenjske, Dolenjske in Notranjske, katerih razpadajoče glave, odsekane od trupel, leže nepokopane, ker jih domači niso mogli najti. In naše žrtve so vsi, in teh je na tisoče, katerih trupla leže napoln pokopana po neznanih krajih gozdov, jamah in rupah. Dobro si torej zapomnite, vsi ti so bili naše žrtve. Ti so morali skusiti naš nož, našo sekuro, našo britev, našo puško, našo sol, ki smo jo natrosili v razrezane ude, da ni nastopil prisad (kajti mi smo usmiljeni ljudje), naš krop v katerem smo preiskovali vztrajnost žrtev, naše grmade, kjer so žrtve kazale svojo plesno umetnost, ter naše igle, ki so jih čutile matere, da ne bi imele zaroda. Z usmiljenim srcem smo obešali na drevesa žrtve tako, da so med življenjem in smrtjo viseli po več dni, in če je te zeblo, smo pod njimi kurili, kajti mi radi pomagamo ubogim.

Mi smo hoteli ljudi osrečiti z brezbožnim

Gorenjci pravijo: „Raje v smrt, kot k banditom!“

Vojna v Afriki /

Tri leta junaškega boja osovinskih sil
Pisec Hauptmann Werner Stephan

Ali je bila borba za Afriko, ki se je sedaj začasno končala, zaman? Vsak Nemec, vsak Evropejec, ki se zavestno bojuje v težkih obrambnih bojih proti amerikanizmu, boljševizmu in proti tistim, ki stojijo za njima, ve, da to nikakor ne more biti. Kakor pred enim človeškim rodom ni bil zastoj odpor nemških mož proti britanski premoči v Kamerunu, Jugozapadni in Vzhodni Afriki, čeprav ni končal z zmago, ravnotako ne sme sedaj zaključena triletna junaška borba naših junakov in njihovih italijanskih zaveznikov povzročiti resignacijo in vzeti pogum zaradi tega, ker zaenkrat ni mogla preprečiti, da se Anglosasi ne bi mogli polastiti celotnega severnoafriškega ozemlja. O uspehu ali neuspehu pa ne bo odločeno v kakšni

delni akciji na afrikanski zemlji. V našem velkem usodnem boju afrikanska pozicija ni bila nikoli več ko zunanja postavka. Je sicer bridko, da je padla, toda za končni izid ne pomeni nobene obremenitve, ali se je obdržala ali pa bila zgubljena. Za končni rezultat je pa posebno važno, kakšne storitve so mogle vojskujoče sile v teh letih opraviti na afrikanskih tleh.

Kdor tukaj pravilno postavi v kalkulacijo obstoječe razmerje sil, se bo moral le občudovati klanjati pred vojaškim uspehom, ki mu ni primere, ki so ga imeli vojski osovinskih sil, daleč od domovine v nenavajenih klimatičnih prilikah. Ko se je v prvi tretjini junija 1940. leta Italija začela aktivno udeleževati boja, so bili v Angliji mnenja, da bo lahka stvar, raz centralne pozicije, kakršno je nudila dežela ob Nilu, in z v ves svet obsegajočimi zvezami nad morji gospodujočega Albiona podreti italijanske obrambne položaje v Afriki. Že od začetka so bile za Os izredno težavne nove pošiljke čet, vojnega materiala, gonilne snovi in oskrbe. Britanci pa so nasprotno iz vseh delov svetovne države pripeljali vse, kar so kjerkoli mogli naložiti na ladje ali železnice. Avstralija, Južna Afrika, Indija, Kanada, Irak, da celó angleška matična dežela sama, ki se je navedno kolikor mogoče odvrčala od aktivnega bojnega delovanja, so dali tej eni fronti v Afriki na razpolago, kar je mogel imperij kje skupaj spraviti. Saj je bila angleška vojaška sila vržena ven iz Evrope. Tam je bilo udejstvovanje njenih sil nemogoče. Koncentrirali so jih torej za boj v severnoafriškem prostoru.

Vendar je trajalo 18 mesecev, preden je samo padla od začetka popolnoma odrezana in čisto sama nase navezana Abesinija. Poleg tega je britanski vojni pohod proti Kirenajki, ki so ga tvegali pozno v jeseni 1940. leta, končal spomladi 1941. l. s popolnim neuspehom. Sedaj je sklenil London, da se bo lotil zadeve še temeljiteje in z zelo natančno pripravo zasigural uspeh. Vendar je zaradi strateške spretnosti maršala Rommela tudi druga zimska ofenziva udarila v prazno, in poletje 1942. leta je z osvojitvijo Tobruka in s sunkom prav do vrat Aleksandrije prineslo silno zmago osovinskih sil. Kar so v onih tednih storili Nemci in Italijani z majhnimi silami, je v

Načrtni boji proti sovjetskimi pošiljkam

Nočni napad na vojaške posamezne cilje v londonskem prostoru

Oberkommando der Wehrmacht je dne 17. maja objavilo:

Iz prostora pri Velikijem Lukiju javlja jo o lastnem uspešnem bojnem delovanju. V raznih drugih odsekih vzhodne fronte so nemške udarne čete presenetljivo vdrele v sovražne položaje, razrušile številne bojne postojanke in pripeljale ujetnike in plen. Posamezni napadi Sovjetov so bili zavrnjeni deloma ob sodelovanju zračnega orožja.

Pri načrtnem bojevanju proti sovražnim novim pošiljkam v južnem in srednjem odseku vzhodne fronte so nemška bojna letala tudi včeraj z uničujočim učinkom napadala važne kolodvore in veliko število prevoznih vlakov vseh vrst.

Težke britanske letalske sile so v pretekli noči vdrele v ozemlje Reicha in odvrgle na nekaterih krajih majhno število razstrelnih bomb. Poškodovani sta bili dve dolinski pregradi in po nastopivšem nalivu vode so bile povzročene težke zgube med prebivalstvom. Osem izmed napadajočih bombnikov smo sestrelili, devet drugih sovražnih letal je bilo uničenih nad zasedenimi zapadnimi ozemlji, med njimi eno po četah vojske.

Brza nemška bojna letala so v noči na 17. maj skozi več ur napadla z bombami

težkega kalibra vojaško važne posamezne cilje v prostoru Londona. Dve lastni letali se od tega poleta nista vrnila.

Oberfeldwebel Kociok je v eni noči sestrelil štiri sovjetska bombna letala.

Stolnica v Kijevu zopet cerkev

Sovjeti so jo uporabili kot protiverski muzej in kot žitno skladišče

Kijev, 18. maja. O priliki velikonočnih praznikov so sedaj zopet obnovljeno stolno cerkev sv. Vladimirja v Kijevu izročili prebivalstvu. Prezirajoč najsvetejša čustva naroda, so bili Sovjeti v tej stolnici uredili najprej protiverski muzej, potem pa knjigarno. Naposled so jo uporabljali kot žitnico.

Rastoči antisemitizem v Angliji

Lizbona, 18. maja. Indijski časnikar Swaffer piše v časopisu »Worlds Press News«, da je nedavno objavil članek, v katerem je svaril pred vedno bolj rastočim antisemitizmom v Angliji. Dopisi, ki jih je nato prejel, so ga kratkoma označili za žida ali pa trdili, da je v židovski službi.

Zrtev banditov na Gorenjskem
Na zverinski način so bili v noči na 24. marca 1943. v svojem stanovanju po banditih umorjeni 50 letni čevljarSKI mojster Ignaz Stupitza v Felbern 18 pri Lukowitzu (Kreis Stein), njegova žena Anna Stupitza in 20 letni sin Franz Stupitza, mlajša sinova Josef in Felix Stupitza sta odpeljana. — V ilustracijo predstojčega dopisa iz kroga čitateljev, ki mu ni treba več nobenega komentarja.

fronte, kakor se banditi sami nazivljejo, ki pa se v zadnjem času le nič kaj radi ne nazivljejo »Osvobodilna fronta«.

Toda kakšno zvezo pa naj bi imel katinški umor poljskih častnikov z banditi na Gorenjskem? Ali so mar šli banditi v Katin morit nedolžne žrtve? Tega ravno ne, ker so banditi bili le preveč doma zaposleni z zločini umorov in požigov, ker so hoteli v polnem postati verni posnemovalci boljševiških moskovskih zločincev, katerih poglavar je svetovni velezločinec g. Stalin, tako moskovskih boljševikov kot tudi gorenjskih banditov, ki jih diči oboje edino zveličavna rdeča zvezda. Da je temu res tako, je treba samo malo slediti delovanju banditskih tolp. Toda raje poslušajmo kaj nam sami govore ti »Osvoboditelji narodov«. Le poslušajmo, da nam povedo, kdo so?

»Med nami so zastopani vsi stanovi. Vseučiliški profesorji, ki rešujejo revnega kmeta s tem, da ga osvobodijo živine in poljskih pridevkov, da se kmet revež ne muči z prigaranimi stvarmi s tem, da bi

resnici skoraj čudovito. Nikoli ne bodo mogli v Evropi pozabiti, da je tukaj sodelovanje visoke spretnosti vojskovodje in koncentrirane bojevitosti osovinskih čet skozi mesece in mesece docela izločilo dejansko razmerje sil in daleko močnejšemu sovražniku vaililo zakon dejanja. Kdo bi se temu nasproti hotel prepirati z usodo zaradi tega, da bil temu trajno ni bilo mogoče, kratkoma postaviti iz veljave realnost tega bojišča, kar se preko morja po v težkem boju proti Vzhodu nahajajočih se silah evropske celine ni dalo zadovoljivo rešiti?

Tako je postal začetkom novembra 1942. leta nevzdržen položaj pri El-Alameinu, in ker je bil umik iz Egipta ob istem času, ko ameriško izkrcanje v Alžiru, se je zdelo, kakor da bi že takrat bila zguba vsega zunanjega branika Afrike le še vprašanje nekaj dni ali k večjemu nekaj tednov. Najpoznejše o bojišču so hoteli londonski in washingtonski bahaški širokoustneži ne le imeti v rokah južno obalo Sredozemskega morja, ampak tudi prenesti vojno v Južno Evropo. V resnici so potrebovali šest mesecev, da so dobili v svoje roke tudi samo improvizirano zgrajeno bastijo v Tuneziji.

Da so se v tem pol letu Nemci in Italijani v zvestem sobojevništvu mogli prebiti od Egipta do Tunisa in se tam skozi veliko tednov upirati zbranim silam dveh ves svet obsegajočih držav, je za večne čase zapisano v listih zgodovine med najlepšimi čini te vojne. Zadržujoči odpor, ki se je vodil le od odseka do odseka, je bil demonstracija. Bojevali se niso zaradi prestiža, učinek boja je bil marveč skrajno realen in dalekosežen. Odraža se predvsem v težkih sovražnikovih zgubah, zlasti na strani v vojni neizkušenih Amerikancev. Vidi se pa tudi v tesnobnih zdihljajih angleških vojnih dopisovalcev. Le-ti se po zadnjih skušnjah resno zaskrbljeni vprašujejo, kaj bi se pač zgodilo z invazijskimi četami na evropskih tleh, ob popolnem razvitju moči na strani osovinskih sil, če so te preko Sredozemlja kljub vsem oviram tako trdo zagrabile. Toda ne samo po teh naukih so se moralno otežkočili nadaljnji nasprotnikovi vojni načrti. V šestih mesecih, ki so pretekli od El-Alameina in Alžira, je mogla Evropa pomnožiti svojo obrambno moč; pripravila se je lahko učinkovito na bodoče boje, ustvariti obrambne naprave, kjer takih še ni bilo, kakor na pr. v takrat še nezasedenem delu francoske južne obale. Krepkeje je lahko združila sredstva svoje moči. Žrtev, ki so jo v teh tednih in mesecih doprinesli naši vojaki v Afriki, je bila težka, bila je pa tudi pomembna in sodočilna za celokupni vojni položaj. In zato bo imela nujno moč, ki jo vsebuje vsaka večja storitev. Ko bo nekoč zaplapolala zastava zmage, tudi prostor Sredozemlja in celotna urediva afriških problemov ne bosta pozabljena. Za večne čase pa bodo vsi evropski narodi smatrali tla, na katerih so se osovinski vojaki bojevali skozi mesece in leta in junaško umirali, za sveto vollo in jih kot tako ohranili.

Angleški protest v Tangerju

Lizbona, 18. maja. Angleška vlada je protestirala pri španskih oblastih v Tangerju proti imenovanju novega francoskega poslanika Gentyja v Tangerju. Dala je vedeti, da ji ni po godu odposiljatev zastopnika vichijske vlade v Tanger. Poslanik Genty je medtem nastopil svoje mesto, kar daje londonskim časopisom povod za ostre napade na špansko vlado.

Willkie o Sovjetski uniji

Zeneva, 18. maja. V četrtem izveličku časopisa »Daily Telegraph« iz knjige Wendella Willkieja opisuje pisec svoje bivanje v Sovjetski uniji. Še nikdar poprej, tako piše, mu ni bilo tako jasno, da so bili, če iz vzamemo nekatere, katerim se je posrečilo zbežati, vsi Rusi zgoraj in srednje plasti iztrebljeni. Danes živi in vlada tam samo plast, katerih starši niso ničesar imeli in niso imeli nobene vzgoje. Godi se jim bolj kot njihovim staršem in so pozabili strašne moritve, s katerimi so to dosegli.

Wendell Willkie piše daleč, da si je ogledal tudi tovarno na letalu, v kateri je delalo 30.000 delavcev. Videl je delati v tovarni tudi dečke, ki so bili komaj 10 let stari. Obratno vodstvo je priznalo, da morajo mladiči delati polni 66 urni tednik. Nadzorniki in prvi delavci so bili do desetkratno bolj plačani kot navadni delavci. Če pa kdo ne napravi dosti, tako mu je izjavil nek nadzornik, je likvidiran.

Začetni uspehi ob kubanskem mostišču

17 sovražnih letal sestreljenih - Razstrelne in zažigalne bombe na Sunderland

Oberkommando der Wehrmacht je dne 16. maja objavilo:

Napad na vzhodni fronti kubanskega mostišča smo nadaljevali in imeli nadaljnje uspehe. V dvodnevni hudih bojih smo ob sodelovanju z zračnim orožjem razbili maso pehote treh sovjetskih divizij in prizadeli sovražniku visoke krvave zgube. Sovjeti so razen cele vrste topov in oklopnikov izgubili mnoga lahka in težka pehotna orožja.

Od ostale vzhodne fronte javljajo živahno delovanje lastnih udarnih čet in uspešno obrambo pred sovražnim napadom južno od Sujhinčija.

Pri Fischerjevem polotoku so brza nemška bojna letala potopila neko sovražno tovorno ladjo s 3000 brt.

Pristaniško ozemlje Bone je bilo v pretekli noči znova bombardirano in je bilo zadetih več ladij v pristanišču.

Včerajšnji napad dveh močnih skupin severnoameriških bombnikov na severnonemško obrežna mesta je odbila obramba lovcev in protiletalskega topništva. Naši lovci so vrgli sovražnika nazaj preko morja in skupno z enotami vojne mornarice sestrelili 9 štirimotornih bombnikov. Štiri lastna lovška letala smo izgubili.

Nad zasedenimi zapadnimi pokrajinami in na Atlantiku smo uničili osem sovražnih letal, med temi eno veleletalo.

Posamezna britanska letala so v pretekli noči podvzela vznemirjevalne polete nad Severno in Srednjo Nemčijo.

Sovjetske sile ob Kubanu uničene

30 sovražnih letal na Zapadu sestreljenih

Oberkommando der Wehrmacht je dne 15. maja objavilo:

Ob kubanskem mostišču so grenadirji pri nekem krajevnem napadnem podvzetju predrli več sovjetskih položajev in uničili pri tem neko skupino sovražnih sil.

Težko topništvo vojske je južno od Ladoškega jezera in pred Leningradom nadaljevalo z učinkovitim obstreljevanjem železniških in industrijskih naprav.

Nemška letala so v pretekli noči napadla pristaniško ozemlje Bone. Pri tem so potopila eno petrolejsko ladjo in z bombnimi zadetki poškodovala neko trgovsko ladjo srednje velikosti.

Skupine sovražnih letal so včeraj sunile proti zasedenim zapadnim pokrajinam in proti severnonemškemu obrežju. Po bombnih zadetkih na mesto Kiel in nekaj belgijskih krajev, med njimi mesto Antwerpen, je imelo prebivalstvo zgube. Pri teh napadih smo uničili 30 sovražnih letal, med njimi je bilo 14 štirimotornih severnoameriških bombnikov. Sedem nemških lovskih letal je šlo v zgubo.

Zaščitne bojne sile vojne mornarice so v noči na 14. maj pred nizozemsko obalo potopile v bitki s sovražnimi bojnimi silami nek britanski brzi čoln in z obstreljevanjem zažgale dva druga. Lastnih zgub pri tem ni bilo.

Kremelj prekrši vsako pogodbo

Žid Kaganovič in gospa Kollontaj o ciljih sovjetske zunanje politike

Berlin, 18. maja. Med uplenjenimi akti Quai d'Orsayja so nedavno našli dokumente, ki spadajo med najpomembnejše arhiva francoskega zunanjega ministrstva.

Gre za dve poročili bivšega francoskega poslanika v Stockholmu Gaussena iz januarja in marca leta 1933. Vsebujeta govore, ki sta jih imela nadomestujoči tajnik komunistične stranke, žid Kaganovič in poslanica Sovjetske unije v Stockholmu, gospa Kollontaj pred malim krogom zaupnikov o ciljih in taktiki sovjetske zunanje politike.

Oba govornika sta imela nalogo, da preženeta pri svojih poslušalcih dvome o tem, če se sklada z boljševiško doktrino, da se sklepa za meščanskimi državami pogodbe. Izvajanja so postala opis osnovnih načel sovjetske zunanje politike. Zato imajo še danes polno veljavo, posebno ker se otedanja praksa krije z aktom, kar se je takrat teoretično izvajalo.

Središče dokumentov tvorijo, kot pravi, o tem »Deutsche Diplomatische Korrespondenz«, snovi o zvestobi do pogodb v zunanji politiki Sovjetske unije in metodah in ciljih boljševiške svetovne revolucije z odkritosrčnostjo in brutalnostjo, kot je še niso podajali uradni dokumenti, in se tu razvijata dva principa:

1. princip, da Sovjetska unija lahko sklene z meščanskimi državami vsako pogodbo, ker je odločena, da jo prekrši v trenutku, ko je za Sovjetsko unijo koristno in za pogodbenika škodljivo.

2. princip, da se vmeša za doseg cilja

razkroja držav in narodov v svrhu svetovne revolucije brez pomisleka v njihove notranje razmere in se pri tem posluži vsake skupine, ki se lahko porabi, da se razvname svetovna revolucija. Dokument Kaganoviča je naravnost navodilo in vadnik za svetovnorevolucionarne boljševiške napadne čete. Vlogo druge internacionale, delovanje boljševiških celic v legalni, pollegalni in ilegalni obliki osvetljuje ravno tako značilno kot vlogo sovjetske diplomacije in njeno vodenje po kominterni. Med tem ko Kollontajeva razvija v formulacijah, ki bi delale čast Machiavelliju, princip kršitve pogodb, se v govoru Kaganoviča posebno poudarja vloga njegovega židovskega ravnega tovariša Litvinova, sedanjeega sovjetskega veleposlanika v Washingtonu kot nedosegljivega mojstra taktike sovjetske zunanje politike v zamegljenju in uspavanju sopogodbnika.

Težišče pomena obeh dokumentov je tam, kjer sta v notranji zvezi z angleško-sov-

48 plašilnih bombnikov sestreljenih

Delovanje udarnih in izvidniških čet na Vzhodu - Zračni napad na Chelmsford

Oberkommando der Wehrmacht je dne 14. maja objavilo:

Na vzhodni fronti je potekel včerajšnji dan razen krajevnega delovanja udarnih in izvidniških čet vobče mirno.

Težko topništvo vojske je z obstreljevanjem zažgalo žitniške naprave v Leningradu.

Pri podnevnih napadih britansko-severnoameriških letalskih skupin na zasedena zapadna ozemlja in v zračnih bojih nad Atlantikom smo sestrelili 14 sovražnih letal.

V pretekli noči so britanska letala na široki fronti vdrla v ozemlje Reicha in napadla kraje v Zapadni in Srednji Nemčiji, mnogokrat male kmečke občine, z razstrelnimi in zažigalnimi bombami. Prebivalstvo je imelo zgube. Dosele je bilo javljeno, da je bilo sestreljenih 34 sovražnih bombnikov. Hauptmann Luetje je kot nočni lovec včeraj izvojeval šest zračnih zmag.

V boju proti Veliki Britaniji je zračno orožje v noči na 14. maja izvršilo močan napad na industrijsko mesto Chelmsford. Bombni zadetki v oboroževalnih obratih so povzročili obsežne požare, štiri letala se od tega napada niso vrnila.

Židovski bič v sovjetskih tovarnah

Helsinki, 18. maja. Celokupna sovjetska industrija je podrejena po odredbi Sveta ljudskih komisarjev kontroli komunističnega strankinega aparata. Ta ukrep je bil zato potreben, — se glasi v uradni moskovski objavi —, ker so se razširile zadnji čas v sovjetski industriji zopet slabe razmere. Komunistični funkcionarji so dobili vsa pooblastila in smejo pri določenih prestopkih kaznovati z vsemi kaznimi, celo z ustrelitvijo. Z ukrepom vojnega poveljstva Moskve je bilo razširjeno vojno pravo, ki je bilo že uvedeno za železnice, sedaj tudi na vsa vodna pota Sovjetske unije.

(ZRCALO ČASA)

Dosedanji hrvatski poslanik v Berlinu dr. Mile Budak je v četrtek zapustil državno glavno mesto, da se končno javno poda v Zagreb.

Od poleta proti sovražniku se ni vrnil Oberleutnant Günter Hannak, ki mu je bil Führer lani poleti podelil za njegove storitve in uspehe Ritterkreuz zum Eisernen Kreuze (viteški križec k železnemu križu).

Mesni obrok v Šviciji je bil v Šviciji za mesec junij znižan na 850 g. V maju je še znašal 1200 gramov.

Po nalogu cesarja in kralja Viktorja Emanuela III. je sporočil namestnik v Albaniji general Pariani Ekrem Libohovi nalog, naj sestavi novo albansko vlado. Ministrski predsednik Libohova, ki je interino tudi tajnik albanske fašistične stranke, je že sestavil svoj kabinet in položil prisego v roke italijanskega namestnika.

Obe zbornici švedskega državnega zbora sta imeli v četrtek dopolne skupno sejo, v kateri sta ministrski predsednik Hansson in zunanji minister Günther poročala o zunanjepolitičnem položaju.

Ministrstvo japonske cesarske hiše je v nedeljo objavilo pristanek cesarske dvojice k poroki njune najstarejše hčerke Teru, ki je bila rojena 1925. leta, z najstarejšim sinom princa Higachikuni, princem Merihio.

Po že javljeni osvojitvi mesta Kungan na zapadu province Hupeh so japonske bojne sile, ki tam operirajo, vdrla v Čikiang.

Zgube tovornih ladij po potopitvah podmornic so tako velike, da se ne morejo, kakor je bilo prvotno nameravano, izvršiti ofenzivne operacije; tako je izjavil podadmiral Horne, nadomestujoči načelnik za operacije severnoameriškega brodograja, pred proračunskim odborom reprezentančne zbornice.

S strmoglavljenjem vojaškega letala na Severni Karolini se nadaljuje serija nesгод, ki so v zadnjih tednih zadele severnoameriško zračno orožje. Velik stroj je iz neznanega vzroka strmoglavil v gorovju Pfeifferkuchenberge. Celotna 14. mož broječa posadka je pri tem prišla ob življenje.

Reprezentančna zbornica Združenih držav je priredila Rooseveltu mučen poraz, ki učinkuje tem neprijetnejše, ker sta se Churchill in njegov štab to zadevo lahko ogledala iz bližine. Reprezentančna zbornica je namreč s 163 glasovi proti 110 odklonila, da bi v dobi treh mesecev razpravljala o trgovskem dogovoru s tujnimi državami, ki ga je izdelala vlada, in da bi ta načrt odobrila. To pomeni težak udarec nazaj za Rooseveltovo politiko.

Državni tajnik Morgenthau je izjavil, da bo izvršil dodatno davčno zvišanje 16 milijard dolarjev, kakor hitro bo kongres odobril navzoči davčni predlog.

Kakor poroča Domej iz Nankinga, so v Čungkingu močno vznemirjeni zaradi navedenega števila dezertirjev v vrstah njegovih vojakov. Število vojaških beguncev je v prvih treh mesecih tega leta napram istemu razdobju lanskega leta poskočilo za dva in polkrat.

jetsko zavezniško pogodbo iz maja 1942. V tej pogodbi se je, kakor je znano, prisojalo Evropi, da zida svojo usodo za 20 let naprej na zaupanje do Stalina. S tema obema dokumentoma je tudi za one malokajere, ki so verovali Stalinovemu podpisu, ta pogodba moralno vržena iz tečajev. Sezidana je ravnotako kot mnoge druge na principu boljševiške kršitve pogodb in bi jo, če ne bi bile vrgle armade Nemčije in njenih zaveznikov Angleže in boljševike iz Evrope, Moskva sama raztrgala v trenutku, ko bi se Sovjetom zdelo ugodno.

Da so bili Angleži za to pripravljeni, da s sklenitvijo te pogodbe dajo boljševiškemu zločincu plašč legalnosti za njegove gospodovne zahteve v Evropi, da zagiblje evropske narode v gotovost, jih napravila za sokrivce onih mednarodnih zločincev, ki so napravili kršitev pogodb za vrhovni princip sožitja med narodi. Da je žid Kaganovič glasilce tega principa, kaže vnovič ozko prepletenost boljševizma in židovstva. Samo židovski razum je lahko spremenil to, kar razumejo ostali narodi pod zvestobo in vero, s tako virtuoznostjo v sistem prevar in nezvestobe.

Vojno sodišče v službi židov

Stockholm, 18. maja. Kot poroča »Manchester Guardian«, je bil odpuščen iz vojaške službe angleški štabni zdravnik William John Mitchell radi sodbne vojnega sodišča. Baje je nasprotoval njegovo življenje predpisom in vojaški disciplini. Mitchellu predbacivajo, da je v neki gostilni rekel: Hitler je pravstori, da pobija žide. Churchill prijemlje žide z rokavicami in ni sposoben za položaj ministrskega predsednika. Nadalje mu še predbacivajo, da je na nekem kolodvoru vpil »doli z židi« in zahteval, da jih izženejo.

Iz tega se razvidi, da je v Angliji samovoljno sodstvo v službi židov.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerel Kärnten, GmbH, Klagenfurt — Verlagsleiter Dr. Emil Heitjan (im Wehrdienst). — Hauptschriftleiter: Friedrich Horstmann. — Zurselt bei Anzeigenschein Nr. 1 gültig.

Afrikakämpfer erfüllen ihre Aufgabe in vollem Umfang

Das ehrenvolle Ende des Kampfes

Funkspruch des Führers an Generaloberst von Arnim: »Der letzte Einsatz ein besonderes Ruhmesblatt der deutschen Kriegsgeschichte« — Funktelegramm des Duce: »Die Geschichte wird den heroischen Taten ihre Anerkennung zollene«

Aus dem Führerhauptquartier, 13. Mai. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Der Heldenkampf der deutschen und italienischen Afrika-Verbände hat heute sein ehrenvolles Ende gefunden. Die letzten in der Umgebung von Tunis fechtenden Widerstandsgruppen, seit Tagen ohne Wasser und Verpflegung, mußten nach Verschuß ihrer gesamten Munition den Kampf einstellen.

Sie sind schließlich dem Mangel an Nachschub erlegen, nicht dem Ansturm des Feindes, der die Überlegenheit unserer Waffen auch auf diesem Kriegsschauplatz oft genug hat anerkennen müssen.

Die Afrikakämpfer Deutschlands und Italiens haben trotz der ihnen gestellte Aufgabe in vollem Umfang erfüllt. Durch ihren Widerstand, der dem Feind in monatelangem, erbittertem Ringen jeden Fußbreit Boden streitig machte, fesselten sie in Nordafrika stärkste Kräfte des Gegners und brachten ihm schwerste Menschen- und Materialverluste bei. Die damit erreichte Entlastung an anderen Fronten und die gewonnene Zeit kamen der Führung der Achsenmächte in höchstem Maße zugute.

Der Führer hat dem Generaloberst v. Arnim, der die deutsch-italienischen Truppen in Nordafrika seit einiger Zeit befehligte, am 10. Mai folgenden Funkspruch gesandt:

„Ihnen und Ihren heldenmütig kämpfenden Truppen, die in treuer Waffenbrüderschaft mit den italienischen Kameraden jeden Fußbreit des afrikanischen Bodens verteidigen, spreche ich Dank und höchste Anerkennung aus.“

Mit Bewunderung verfolgt mit mir das ganze deutsche Volk den Heldenkampf seiner Soldaten in Tunesien. Für den Gesamterfolg des Krieges ist er von höchstem Wert gewesen.

Der letzte Einsatz und die Haltung Ihrer Truppen werden ein Vorbild für die gesamte Wehrmacht des Großdeutschen Reiches sein und als ein besonderes Ruhmesblatt der deutschen Kriegsgeschichte gelten.

gez. Adolf Hitler.“

Ferner sandte der Duce am 11. Mai Generaloberst von Arnim folgendes Funktelegramm:

„Ich verfolge mit Bewunderung und Stolz, was die Truppen der Heeresgruppe Afrika mit fester Entschlossenheit und ungebeugter Tapferkeit gegen die zahlenmäßige Übermacht des Feindes vollbringen. Die Geschichte wird diesen heroischen Taten ihre Anerkennung zollen. Ich begrüße in den Führern und Soldaten der Heeresgruppe Afrika den schönsten Tapferkeitsausdruck der Achsenvölker.“

gez. Mussolini.“

Das fast zweieinhalb Jahre andauernde heldische Ringen unserer Afrika-Streitkräfte, deren Gesamtleistung einer besonderen Würdigung vorbehalten bleibt, wird stets eines der stolzeiten und ruhmreichsten Kapitel in der soldatischen Geschichte des deutschen Volkes sein.

Rache Roosevelts gegen den Bei von Tunis

Die Hintergründe seiner Deportierung — Girauds lächerliche Gerichtskomödie

Dr. v. L. Rom, 18. Mai. (Eigenbericht.) Die Gefangennahme und Deportierung des Beis Sidi Mohammed von Tunis ist offenbar ein persönlicher Racheakt Roosevelts gegen den mohammedanischen Souverän. Der von der arabischen Bevölkerung wegen seiner Güte und Hilfsbereitschaft verehrte Herrscher, der sich immer wieder tatkräftig der unschuldigen Opfer barbarischer amerikanischer Luftangriffe auf tunesische Wohnstätten angenommen hatte, hat am 7. November 1942 auf eine an ihn gerichtete persönliche Botschaft Roosevelts keinerlei Antwort erteilt. Roosevelt, dem damals aus politischen Gründen viel daran lag, die formale Zustimmung der arabischen Würdenträger von Marokko, Algerien und Tunesien zu dem britisch-amerikanischen Raubüberfall auf Französisch-Nordafrika zu erlangen, um die Invasion vor der Welt gleichsam als eine von den mohammedanischen Fürsten Nordafrikas erbetene Aktion auslegen zu können, hat bekanntlich vergeblich auf die Antwort des Beis gewartet. Auf Anfrage in Washington, ob die Antwort noch eintreffen würde, war damals bedeutet worden, daß sich die Antwort nur „verzögere“, jedoch in Anbetracht der großen „Achtung“, die Roosevelt überall in der mohammedanischen Welt genieße, nicht ausbleiben werde. Sidi Mohammed aber setzte trotzdem den Lügen des USA-Präsidenten beharrliches Schweigen entgegen. Von den Rachegefühlen des USA-Präsidenten gegen den Bei nicht unterrichtet, hatten die britisch-amerikanischen

Ritterkreuz zum Kriegsverdienstkreuz

Berlin, 18. Mai. Der Führer verlieh auf Vorschlag des Chefs der Organisation Todt, Reichsminister Speer, das Ritterkreuz zum Kriegsverdienstkreuz mit Schwertern dem Leiter der OT-Zentrale, Ministerialdirektor Dorsch.

Anlässlich einer Kundgebung, zu der sich Frontarbeiter und Ingenieure am Atlantikwall vereinten, überreichte Reichsminister Speer mit herzlichsten Worten der Anerkennung seinem verdienstvollen Mitarbeiter diese hohe Auszeichnung. Durch sie werden die persönliche Leistung Dorsch und die Arbeit der ganzen OT-Einsatzgruppe West bei der Errichtung des Atlantikwalls nachdrücklich geehrt.

Ministerialdirektor Dorsch ist ein alter Mitarbeiter Dr. Todts. Er hat bei der Gründung der OT und bei deren späteren Leistungen entscheidend mitgewirkt. Das kameradschaftliche Vertrauensverhältnis, das Dr. Todt mit Dorsch verband, hat sich auch auf die Zusammenarbeit zwischen Reichsminister Speer als Chef der Organisation Todt und dem Leiter der OT-Zentrale übertragen.

In der Persönlichkeit des Ministerialdirektors Dorsch ist das Idealbild des deutschen Bauingenieurs beispielhaft ausgeprägt. In ihm verbindet sich der Fanatismus des nationalsozialistischen Kämpfers mit hohem technischem Können und einer hervorragenden Kunst der Menschenführung.

General Messe Marshall Italiens

Dr. v. L. Rom, 18. Mai. (Eigenbericht.) Zugleich mit der Ankündigung des italienischen Hauptquartiers, daß auf Befehl des Duce die erste italienische Armee aus Mangel an Munition und Lebensmitteln den heldenhaften Kampf beendet hat, wird bekannt, daß der Kommandeur der in Tunesien operierenden italienischen Truppen, General Messe, zum Marshall Italiens ernannt worden ist.

dessen gestaltete sich die Verurteilung des Beis mit der Begründung, er stelle ein Unsicherheitsmoment für die Sicherheit seines eigenen Landes dar, zu einer Rachekomödie. Giraud mußte zu den seltsamsten Anklagen greifen, unter denen die Beschuldigung, daß das Bild des Beis in einer deutschen Zeitschrift veröffentlicht worden wäre, eine gewichtige Rolle spielte.

Sidi Mohammed ist am Sonntagmorgen aus Tunis deportiert worden, während als Nachfolger von Englands Gnaden sein Neffe, der bisherige Sidi Al Amin Bei, inthronisiert wurde.

Giraud verfolgt vichytreue Franzosen

Dr. B. Vichy, 18. Mai. (Eigenbericht.) Nachdem Giraud auf amerikanisches Geheiß sofort nach seiner Ankunft in Tunis am Freitag die allgemeine Mobilmachung verfügt hatte, werden jetzt die achsenfreundlichen Franzosen, die den Achsenstreitkräften irgendwelche Unterstützung zukommen ließen, aufs schärfste vom Giraudschen Regime verfolgt. Offenbar als abschreckendes Beispiel wurden bereits fünf hohe Vertreter der Vichy-Regierung zum Tode verurteilt. Es handelte sich um den Beauftragten für Propaganda, Guibaut, ein Mitglied des Kabinetts des Generalresidenten Dujondais, um den Chef des Ordnungsdienstes der Frontkämpfer, Pietri, um den Chef der Polizei, Lartigue, und um den Zivilkontrolleur von Sousse. Diese Beamten konnten jedoch noch beizeiten nach Frankreich auf dem Luftweg zurückkehren, so daß die von Giraud verhängte Todesstrafe praktisch gegenstandslos ist und lediglich dazu dienen soll, die einheimische tunesische Bevölkerung zu verängstigen.

Warnung vor dem Kommunismus

osch. Bern, 18. Mai. (Eigenbericht.) In einer Rede beschäftigte sich der Leiter des schweizerischen Volkswirtschaftsdepartements, Bundesrat Stampfli, mit der politischen und wirtschaftlichen Lage der Schweiz. Mit einer weiteren Dauer des Krieges müsse man sich — so sagte er — auf noch ernstere Prüfungen gefaßt machen. Wenn die Schweiz eine Insel des Friedens sei, so verdanke sie dies nicht allein einer günstigen Vorsehung, vielmehr hätten bestimmte Voraussetzungen und Vorkehrungen dazu ausschlagend beigetragen, vor allem die Neutralität der Schweiz. Diese dürfe nicht durch unbedachte einseitige Kundgebungen in der Öffentlichkeit zugunsten einer Kriegspartei getrübt werden.

Der Bundesrat warnte besonders vor der unaufhörlichen Wühlarbeit der Kommunisten. „Nur weltfremde Ideologen und Phantasten können sich über die wahren Absichten der Herren Nicole und Konsorten hinwegtäuschen lassen.“ Darum sei diesen inneren Gefahren gegenüber nicht eine Verminderung, sondern eine Verschärfung der Wachsamkeit am Platze.

Bundesrat Stampfli stellte schließlich fest, daß die Schweiz zurzeit die Interessen von 30 kriegsführenden Staaten vertritt.

Nachtangriffe auf Ziele im Raum von London

Planmäßige Bekämpfung des Sowjetnachtschubs im mittleren und Süd-Abschnitt

Aus dem Führerhauptquartier, 17. Mai. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Aus dem Raum von Welkije Luki wird erfolgreiche eigene Kampfaktivität gemeldet. In verschiedenen anderen Abschnitten der Ostfront brachen deutsche Stoßtrupps überraschend in feindliche Stellungen ein, zerstörten zahlreiche Kampfstände und brachten Gefangene und Beute ein. Einzelne Angriffe der Sowjets wurden teilweise im Zusammenwirken mit der Luftwaffe abgewiesen.

Bei der planmäßigen Bekämpfung des feindlichen Nachschubes im südlichen und mittleren Abschnitt der Ostfront wurden auch gestern wichtige Bahnhöfe und eine große Zahl von Transportzügen aller Art durch deutsche Kampfflugzeuge mit vernichtender Wirkung bekämpft.

Schwere britische Fliegerkräfte drangen in der vergangenen Nacht in das Reichsgebiet ein und warfen an einigen Orten eine geringe Zahl von Sprengbomben. Es wurden zwei Talsperren beschädigt und durch den eintretenden Wassersturz schwere Verluste unter der Zivilbevölkerung hervorgerufen. Acht der angreifenden Flugzeuge wurden abgeschossen, neun weitere feindliche Flugzeuge über den besetzten Westgebieten vernichtet, darunter eines durch Truppen des Heeres.

Schnelle deutsche Kampfflugzeuge griffen in der Nacht zum 17. Mai mehrere Stunden hindurch militärisch wichtige Einzelziele im Raum von London mit Bomben schweren Kalibers an. Zwei eigene Flugzeuge kehrten von diesen Einsätzen nicht zurück.

Oberfeldwebel Koclok schoß in einer Nacht vier sowjetische Bombenflugzeuge ab.

Festgefügtter Bau der deutschen Wirtschaft

Reichsminister Funk: Anspannung aller verfügbaren Kräfte heißt die Parole

rd. Berlin, 18. Mai. (Eigener Bericht.) In interessanten Ausführungen zur Bildung der Gauwirtschaftskammern beschäftigte sich Reichsminister Funk mit dem nunmehr „festgefügtten Bau der deutschen Wirtschaft“. In der Tat wurde durch die Schaffung der erwähnten Kammern eine Synthese zwischen den Belangen von Partei, Staat und Wirtschaft gefunden. In ihr zeigt sich die große Linie, die heute im Rahmen der totalen Kriegführung einzuhalten mehr denn je notwendig ist. Während es die spezielle Aufgabe der Gauwirtschaftskammern und Wirtschaftskammern ist, regionale Aufgaben zu erfüllen, ist die Reichswirtschaftskammer das Instrument zur Durchführung einer einheitlichen Reichswirtschaftspolitik. Jede Störung durch regionale Strömungen muß in Zeiten, wo alles hinter der Forderung nach Konzentration aller Kräfte zurückzutreten hat, besonders schädlich sein. Die noch stärkere Verlagerung in eine zentrale autoritäre Wirtschaftspolitik in Zeiten des totalen Krieges ist eine unabdingbare Notwendigkeit und hat nichts mit einem öden Zentralismus zu tun.

„Der Nationalsozialismus hat die wunderbare Synthese zwischen den wertvollen Kräften der Vergangenheit und den neuen revolutionären Kräften gefunden.“ Diesen Worten schloß der Minister die Feststellung an, daß der autoritäre Staat nicht selbst zu wirtschaften brauche im Gegensatz zum liberalen Staat, wo die Dinge anders lagen. Grundsätzlich müsse das eigene Wirtschaftsleben abgelehnt werden. Der Wirtschaft soll und muß der notwendige Spielraum, in dem sie leben kann, erhalten bleiben. Daß der Spielraum im Kriege eingeengt ist, bedeutet kein Überborden des Grundgesetzes. Das gleiche gilt

in bezug auf die Maßnahmen, die getroffen werden müssen im Rahmen der totalen Kriegführung. Aber selbst bei der Organisation der Reserven unserer Wirtschaftskraft werden wir nur solche Methoden zur Anwendung bringen, die den Grundwerten unserer Nation entsprechen, wie Funk ausfuhrverständlich hervorhob.

Eine starke Wirtschaft, die ihre schweren Aufgaben gerade jetzt im Kriege lösen will, braucht starke Führerpersönlichkeiten. Der Reichswirtschaftsminister führte aus, daß der nationalsozialistische Staat dem Unternehmer sehr viel gegeben habe, auf der anderen Seite aber verlange er auch sehr viel; das gilt erst recht in einem so gewaltigen Ringen, in dem es um Sein oder Nichtsein geht. Auch in der gelenkten Wirtschaft hat der Unternehmer sehr viele Möglichkeiten, seine Initiative zu entwickeln. Diese Initiative in die Waagschale zu werfen, ist gegenwärtig in verstärktem Maße erforderlich. Daß sie, statt zu erlahmen, von Monat zu Monat in erhöhter Aktivität in Erscheinung tritt, beweist die fortschreitende Lösung der dem Unternehmer gestellten Aufgaben. Nicht zuletzt findet sie ihren sichtbaren Ausdruck in der gerade in den letzten Monaten sehr erheblichen Steigerung der Rüstungsproduktion, die auf die Leistung der zusätzlichen Arbeitskräfte und auf die umsichtige Planung seitens der Unternehmer zurückzuführen ist.

Anspannung aller verfügbaren Kräfte, muß die Parole lauten. Die deutsche Wirtschaft wird kraft der ihr innewohnenden Kraft alle, auch die noch bevorstehenden Maßnahmen zuwege bringen.

Die Konferenz in Washington

tc. Lissabon, 18. Mai. Aus Washington wird gemeldet, daß nach langen Besprechungen zwischen Roosevelt und Churchill, die sich bis tief in die Nacht hinzogen, die militärischen Konferenzen ihren Anfang nahmen. Man erwartet das Eintreffen des kanadischen Premierministers. Der australische Außenminister ist noch in Washington anwesend. Besprechungen werden ferner mit dem chinesischen Außenminister Sung und dem tschechoslowakischen Expräsidenten Benesch abgehalten, der am Mittwoch eingetroffen ist. General Wawell, der zum britischen Feldmarschall ernannt wurde, befindet sich im Gefolge Churchills. Gutunterrichtete Washingtoner Kreise erklären, daß drei Hauptpunkte die Tagesordnung bilden: 1. endgültige Einzelheiten zur Eröffnung der europäischen Front. 2. Bereitstellung des europäischen Schiffsraumes. 3. Aufteilung des Kriegsmaterials auf die europäischen Fronten. Churchill wird am Freitagabend von den Vereinigten Staaten aus eine Rundfunkansprache halten. Die Sowjetpresse und der bolschewistische Rundfunk haben bisher die Konferenz in Washington mit Stillschweigen übergegangen.

„Barbarei, Schande und Feigheit!“

Lissabon, 18. Mai. Der bekannte portugiesische Publizist Dr. Alfredo Pimenta geißelt in einem in der Zeitschrift „Esfera“ erschienenen Artikel die Terrorangriffe der Anglo-Amerikaner.

„Das britische Blockadesystem“, so schreibt er, „war uns schon bekannt, das noch nach dem Waffenstillstand von 1918 Tausende von Opfern forderte. Es gab bereits die Konzentrationslager, die während des Bürgerkrieges erfunden wurden und in denen über 20.000 Familien umkamen, und als ob dies alles noch nicht genug wäre, erfand man noch das System der Bombardierung der Zivilbevölkerung und der offenen Städte mit dem einzigen Zweck, Schrecken und Vernichtung zu verbreiten; man scheut sich dabei nicht, Krankenhäuser, Asyle, Denkmäler und alle anderen Dinge als Opfer auszusuchen, aber ja nur keine Kriegsziele. Der Krieg, der mit Vorbedacht nichtmilitärische Ziele sucht, der den Kampf mit dem Gegner scheut und versucht, der friedlichen und arbeitsamen Bevölkerung der Tod zu bringen, der Krieg, der den Kanonen und Maschinengewehren ausweicht und sich wutentbrannt auf die Kirchen, Schulen und friedlichen Wohnhäuser stürzt, das ist kein Krieg, sondern das ist Verbrechen. Durch die Vernichtung der Heere, Versenkung der Flotten und Zerstörung der Festungen wird dem Krieg ein Ende bereitet. Die Angriffe auf friedliche offene Städte aber, wo Kranke in Krankenhäusern Heilung suchen, Greise in Altersheimen ihre Tage beschließen, Kinder in den Gärten spielen oder in den Schulen lernen, das ist kein Krieg, das ist Barbarei, Schande und Feigheit.“

Wichtige Erklärung Hirotas

Schanghai, 18. Mai. Der Sprecher der japanischen Botschaft in Schanghai, Hirota, erklärte kürzlich auf der Pressekonferenz, daß Japan sich der Schwächen in der Strategie der Anti-Achsenmächte völlig bewußt sei. Japan werde mit Bestimmtheit die augenblickliche Lage im Südwestpazifik ausnutzen und dem Gegner an seinen verwundbarsten Stellen schwere und wirksame Schläge erteilen.

Ferner stellte Hirota fest, Japan habe im südwestlichen Pazifik wiederum die Initiative ergriffen, was durch seine glänzenden militärischen Erfolge in diesem Gebiet seit Anfang Mai bewiesen sei. Er wies auf die vergeblichen Anstrengungen der australischen Tschunking-Strategen hin, die sich bemühten, einen Wechsel in der Politik „Europa zuerst, Pazifik in zweiter Linie“ herbeizuführen, die England und Amerika auf der Casablanca-Konferenz beschlossen hätten.

Ukrainerzucker für die Ostarmee

Über 100 Zuckerfabriken arbeiten für uns

Berlin, 18. Mai. Die große Bedeutung der Zuckerwirtschaft im Gebiet des Reichskommissariats Ukraine geht daraus hervor, daß mit der Besetzung etwa 75 v. H. der gesamten sowjetischen Zuckererzeugung in die Hände Deutschlands gefallen sind. Die hauptsächlichsten Zuckerrübengebiete befinden sich vor allem im mittleren und westlichen Teil der Ukraine.

Von den 194 Zuckerfabriken, die die Sowjetunion bei Ausbruch des Krieges besaß, sind 154 in unsere Hand gefallen, von ihnen wurden 18, die in Transnistrien liegen, in die rumänische Verwaltung übergeführt. Von den 136 jetzt in deutscher Verwaltung befindlichen Zuckerfabriken waren nur fünf unzerstört, alle anderen waren mehr oder weniger stark beschädigt und insbesondere in ihrem Maschinenmaterial zerstört. Es stellt ein Zeugnis deutscher Tatkraft dar, daß schon in der verflochtenen Rübenkampagne 106 Fabriken wieder arbeiten konnten, die über eine Höchstleistung von täglich 650.000 dz Rübenverarbeitung verfügten. Die diesjährige Zuckererzeugung ergab bereits die dreifache Menge der vorjährigen, so daß aus ihr nicht nur der vollständige Bedarf der gesamten Ostarmeen, sondern auch der Bedarf der Zuckerwarenfabrikation, Marmelade-, Süßwaren- und Getränke-Industrie gedeckt werden konnte. Daneben erhielt die Bevölkerung Zuckeranteile als Prämien für besondere Arbeitsleistungen. Inzwischen ist die Zuckerszentrale mit dem Sitz in Kiew geschaffen worden. Sie leitet mit nur 35 deutschen Fachkräften die gesamten Zuckerfabriken in der Ukraine. Für die Kampagne 1943/44 sollen noch einige weitere Zuckerfabriken betriebsfertig werden. Hierzu sollen die großen Unternehmen der deutschen Zuckerindustrie mit Hilfe von Einsatzverträgen zur Mitarbeit herangezogen werden.

Vom Packtisch - zur Bühne /

Statistenschauspieler Theodor Loos, 60 Jahre alt

»Was Scheurepurzler willst du werden?« Der biedere Uhrmacher und Musikalienhändler aus Zwingenberg im Hessischen dachte an Clowns, Seiltänzer und Degenschlucker, vor denen man die Wäsche von der Leine nahm, wenn sie ins Städtchen kamen. »Daraus wird nichts,« ließ er den aus allen Wolken gefallenen Sohn stehen, der Mutters Häkeldecke um den Hals geschlungen hatte und als malerisch drapierter Wallenstein nach den Sternen greifen wollte.

Als Obertertianer verließ Theodor Loos das Nikolai-Gymnasium in Leipzig — die Familie war inzwischen nach dort übersiedelt — und statt der geliebten Klassiker wurde ihm die Faktura zur Lektüre. Er fühlte sich nicht wohl auf dem gelben Büroschemel, vor dem Stapel der Mahnbrieife, in der Gesellschaft kratzender Federhalter, und als er jede Gelegenheit, um der quälenden Enge des Kaufmannsberufes zu entfliehen,

Klassikerfieber in der Expedition

»Ich kaufe mir damals jede Karte, die ich ergattern konnte, selbst die teuersten, und zitterte wie im Fieber, wenn sich der Vorhang hob vor der Welt, die ich so verehrte. Ich fühlte mich krank, wenn mich der nächste Tag wieder in den dunklen Hinterhof der Ritterstraße stieß, wo ich bei Packpapier, Bindfaden und Schere gegen den maschinellen Ablauf meines Daseins protestierte. Ich verschlang die Klassiker wie andere Gehilfen Kriminalromane, ich las sie mit dröhnendem Pathos, und der Hausdiener, der mit als Packer half, hörte begeistert zu.

Es führte keine Brücke von der strahlenden Welt des Theaters in die Düsternis der Expedition, und als er sich verschiedentlich im bunten Kostüm des Komparsen auf der Bühne des Kgl. Schauspielhauses getummelt hatte, warf er den Kittel des Kaufmannsgehilfen vollends in die Ecke. Der Vater schlachtete gerade kein Kalb für den verlorenen Sohn, der eines Tages wieder in Leipzig eintraf und die unruhigen Wege des Komödianten einer gesicherten bürgerlichen Existenz vorzog, aber er hinderte den Sohn auch nicht mehr an der Verwirklichung seines Jugendtraumes.

Das »Kainz-Zeichen«

»Schon in der ersten Spielzeit erhielt ich Rollen wie den Melchthal in »Wilhelm Tell«, den Ferdinand in »Kabale und Liebe«, den Mortimer in »Maria Stuart«, und es gelang mir, auch in die Mundwinkel meines gestrigen Vaters ein anerkennendes Schmunzeln zu zaubern, zumal auch die Lohnlütze prall wurde, die ich vom Leipziger Schauspielhaus empfing. In Leipzig stand ich zum erstenmal mit Josef Kainz auf der Bühne, er als Hamlet, ich als Laertes, Kainz war ein brillanter Fechter, und ich zitterte ein wenig vor dem Spiel der blitzenden Klingen, ich war heilfroh, als ich den Gnadenstoß empfing und mich hinlegen konnte, trotzdem war dieser Abend einer der glücklichsten meines Lebens, denn der große Kainz gratulierte mir. Wir wurden Freunde. Er war es auch, der mir riet: Sie müssen an ein großes Theater, wo Sie Klassisches und Modernes spielen können. Hier ist kein Boden mehr für Sie!

Als ich später in Danzig und Frankfurt a. M. spielte, fragte Kainz immer, wenn er zu Gastspielreisen nach Leipzig kam: Na — mein zweites Ego, was macht er jetzt? So nannte mich Kainz, weil ich ihm irgendwie ähnlich war. Ich forcierte diese Ähnlichkeit so, daß einige Kritiker behaupteten, ich trüge das »Kainz-Zeichen«. Das war nicht immer ein reines Kompliment, und ich gebe zu, daß ich im jugendlichen Überschwang bisweilen ein

bißchen zu weit ging und Gefahr lief, ein Kopist des genialen Kainz zu werden, trotzdem freute ich mich, wenn mir beispielsweise Ernst Hardt nach dem Vorhangschluß seiner Komödie »Tantris, der Narre« das Rollenbuch mit dieser Widmung überreichte: Als Kainz starb, starb für mich der Tantris, in Ihnen ist er mir auferstanden.

Schauspieler jenseits des »Fachs«

Theodor Loos hält ein wenig den Fluß der Erinnerungen an. Er sitzt uns im Sessel seines gemütlichen Heims in Zehlendorf gegenüber, ein wenig blaß noch nach einer eben überstandenen schweren Operation, aber ein froher Schimmer überläuft das durchgeleitete, grüblerische Gesicht, als die Tage der ersten großen Bühnenerfolge wieder aufsteigen, am

Feldpostbrief mit Knalleffekt /

Eine Soldatenhumoreske von Gefr. Josef Grund

Feldwebel Schneider war ein Mann, den nichts aus der Ruhe bringen konnte. Nur einmal war er fuchsteufelswild geworden, so wild, daß ihm sogar Fifi, der Kompaniehund, für längere Zeit in weitem Bogen aus dem Wege ging. Und das war so gekommen.

Eines Tages flatterte in die Schreibstube der Kompanie ein rosarotes Brieflein mit der viel-sagenden Aufschrift: »An einen unbekannten Soldaten«, und Feldwebel Schneider war der Glückspilz, dem das Los dieses Briefleins zusprach.

Zuerst lachte er, murmelte etwas von einem »alten Knochen«, doch dann öffnete er den Umschlag und las. Er schüttelte den Kopf, las noch einmal, griff sich an die Stirn und las wieder:

Lieber unbekannter Soldat!

Hier ist ein junges Mädchen, das sich aus dem grauen Alltag heraus nach einem liebenden Herzen sehnt. Ich bin 15 Jahre alt, habe blondes Haar und blaue Augen und heiße Hannelore. Auf diesem Wege hoffe ich nun in Dir einen netten jungen Mann zu finden, der ein Frauenherz versteht. Mein Vater, ein verkümmert alter Herr, will mich durchaus nicht ernst nehmen und betrachtet mich immer als ein unmündiges Schulmädchen! Man hat

Lessing-Theater, am Staatstheater und später am Deutschen Theater, Er hat sich nie in ein bestimmtes Fach hineinpressen lassen, er spielte Rollen der vielfältigsten Schattierungen: Faust, Mark Anton, den pessimistischen Edelmann in »Wie es Euch gefällt«, den Glockengießer der »Versunkenen Glocke«, Peer Gynt, Friedrich I. — Immer überraschte er durch die Vielseitigkeit und Farbigkeit der mimischen Deutung. Obwohl er schon 1912 zum Film kam und als Partner von Henny Porten in einer langen Reihe von Stummfilmen mitwirkte, konnte doch erst der Tonfilm diesen ausgezeichneten Sprecher in seinem wahren Wert einsetzen, der, soeben von schwerer Krankheit genesen, das Rollenbuch schon wieder in der Hand hält und in seiner grünen Eremitage am Rande der Weltstadt die großen Szenen durchprobt, die Bühne und Film in der kommenden Saison für ihn bereithalten.

Erich Winter.

Unser SCHATZKÄSTLEIN

Das Zarte auf Erden

CHINESISCHE LIEBESGEDICHTE

Wenn der Wind den Stamm bewegt,
Bebt das Blatt am Baume.
Wenn dein Herz nur Liebe trägt,
Halte sie im Zaumel!

Aus dem Schiking

*

Wenn der Wind es macht so toll,
Fällt die Blüte auf den Rasen;
Wenn ich dir willfahren soll,
Mußt du sanfter blasen.

Aus dem Schiking

*

Das Zarte auf Erden überwindet das Harte.
Ein Schleier weht — und wehrlos
fallen Turm und Warte.
Laotse

*

Sie sprach: »Es kräht der Hahn.«
Er sprach: »Er darf noch nicht.«
Sie sprach: »Der Tag bricht an.«
Er sprach: »O nein, mein Licht!«

Aus dem Schiking

*

Auf allen Bergen im Frühlingswind
Die Blumenknospen sprangen.
Im Frühlingskleid ein holdes Kind
Steht da mit Pfirsichwangen.
Ein Schiffelein, das sie selber lenkt,
Wird ans andere Ufer sie tragen,
Will den Knaben dort fragen, was er denkt,
Ob er kommt in diesen Tagen.

Prinz Yutlin

*

Laß mich noch einmal deine kleine Lampe
Aus Jade heben, daß ich deine Augen
Und deines Haars Schönheit ganz erkenne,
Noch einmal, Süße, reiche mir den Mund,
Dann will ich gehn, ich höre schon das Gong
Des Wächters, der zur ersten Arbeit ruft,
Und durch den Vorgang dringt das Licht der Frühe.

Mahuangtschung

*

Sie schneidet ein Kriegsgewand,
Macht es mit eigener Hand
Wohl hat noch dieselbe Länge der Gatte,
Doch nicht mehr die Fülle, die einstmal er hatte,
Das Gewand ist neu,
Doch sie weint die alten Tränen dabei.
Sie glättet es mit des Bolzens Glut,
Und ihre Tränen rot wie Blut.
Sie dürfen den neuen Stoff nicht beflecken
Und sollen den Gatten nicht erschrecken.

Mahianschu

*

Wie lieblich du den Kopf senkst,
Gleich einer hold verschämten
Lotosblume, die im Wasser
Schwimmt und dem kühlen Wind,
nicht widerstehen kann!
Du sagst mir nur das eine Wort
„Lebewohl!“, ja „Lebewohl!“,
Und dies eine Wort „Lebewohl!“ ist voll
wundersüßer Traurigkeit.

Hsütschimo

*

Seitdem du fort, auf meiner Toilette
Mein Spiegel ist mit Staub bedeckt und blind.
Dein Herz, ein klarer Spiegel zwar, ich wette,
Spiegelt nur Menschen, welche vor ihm sind.

Schinfengtsao

Johannes Wurzers Wandlung /

Erzählung von G. H. Zogenreuth.

Johannes Wurzer war eines jener unglückseligen Menschenkinder, die sich selber zur Last leben. Es war wahr, das Leben hatte ihn nicht gut behandelt und die Natur war mit ihren Gaben bei ihm recht stiefmütterlich gewesen. Ein großer Kopf saß auf einem viel zu kurzen Hals, der fast unmittelbar an dem verkümmerten Rückgrat anklebte. Der große Buckel ließ ihn klein und gnomenhaft erscheinen. Es fiel auch niemandem ein, ihn bei seinem Namen zu nennen, für jedermann war Johannes Wurzer nur der »Bucklige«.

So hatte er sich von den Menschen abgesondert und lebte sein einsichtiges Leben vergrämt und müde. Am meisten trug er unter seiner Last, wenn er einmal in den Kreis seiner Kameraden geriet. Sie waren nun beinahe alle Soldaten, und wenn sie in Urlaub kamen und in der flotten Uniform durch die Straßen spazierten mit den jungen Mädchen schäkernd und plaudernd, dann fühlte er sich ausgeschlossen vom Kreis des Lebens. Die Zahl seiner Jahre schien ihm vierfach zugezählt worden zu sein.

Aber die Größe dieser Zeit hat für jeden eine Aufgabe, auch für Johannes Wurzer, den Buckligen.

Er, der bisher eigentlich nur von der wohlwollenden Duldung des Mitleids gelebt hatte, war

nun plötzlich aufgerufen worden, um in einem Rüstungsbetrieb zu arbeiten. Zuerst kam ihm das alles so sonderbar und verwirrend vor, als er durch die große Montagehalle schritt, in enger Gemeinschaft mit Menschen, die er bisher gemieden hatte, daß er unbeholfen vor seinem Arbeitsplatz stand.

Ein alter Meister, ein Pensionist, der sich wieder freiwillig zur Verfügung gestellt hatte, trat neben ihn und nickte ihm aufmunternd zu:

„Ja, Kamerad, im Anfang tut man sich ein bißchen schwer, aber das gibt sich gleich ... Sei'n S', so geht das ...“

Der Meister machte ihm ein paar Handgriffe vor, wie er die Maschine zu bedienen hatte. Johannes Wurzer probierte. Tatsächlich, es ging ganz einfach.

Der alte Meister klopfte ihm auf die Schulter.

„Sei'n S', Kamerad, es ist keine Hexerei ...“

Johannes Wurzer sah dem Meister nach, der wieder zu anderen Arbeitern ging. Plötzlich rannen ihm Tränen über die Wangen. Er konnte sich nicht mehr zurückhalten, aber er schämte sich ihrer auch nicht. Kamerad! hatte der Mann zu ihm gesagt, Kamerad! Zum erstenmal in seinem Leben fühlte sich Wurzer als vollwertiges Glied einer Gemeinschaft. Und das Glück überwältigte ihn.

hier geschafft in gutem Glauben an ihr Volk und Land. Spürst du ihren Willen? Wenn du luderst, wenn du eilst, wenn du redlich beginnst, wenn du dich mühest ... sie sind um dich wie ein Fluch oder ein Segen. Und dein Vater wird keine Ruhe im Grabe finden, und die Leute werden mit Fingern auf dich zeigen, wenn du nicht lebst, wie er gestorben! Er ruht in fremdem Acker, Friedrich. Du mußt denken, daß jede Furche, die du ziehst, Schmuck auf sein Grab sei.“

Da das Feld völlig umgebrochen und die Schollen gleichmäßig tief und stark stürzten, wuchs des Jungen schlanke Gestalt, und er umfaßte die Holme ganz fest, als wolle er den Pflug tief in die feuchte, glänzende Erde drücken. Der Alte sah seine grauen, stolzen Augen leuchten und wußte, daß ihn die Ahnen gesegnet und daß er seinem Vater begegnet war. Da rüstete er zur Heimfahrt, und es dünkte ihm, als sei der Tag freundlicher und heller geworden. So brachte er dem Hofe einen jungen Bauern heim und schritt aufrecht neben ihm, wie einer, der zum großen Appell geführt.

Der chinesische Koch /

Ein Geschichte aus Übersee

Ein blutjunger französischer Ingenieur, der das Glück hatte, als geborener Großstädter bisher nur in seiner geliebten Vaterstadt Dienst machen zu müssen, erhielt eines Tages überraschend seine Versetzung zu einem Zweigunternehmen seiner Firma nach Saigon. Schon mit dem nächsten Schiff mußte er abreisen, und sehr schweren Herzens verließ er Europa. Seine Gedanken wurden immer düsterer, wenn er an das »Affenland« dachte, in das man ihn geschickt hatte.

Doch so schlimm war es gar nicht. Als er in Saigon landete, wurde er von seinen neuen Kameraden aufs herzlichste empfangen und alle standen ihm bei und gingen ihm an die Hand, damit er sich bald recht heimisch fühle. Sein Direktor selbst fand es nicht unter seiner Würde, dem jungen Mann einen herrlichen Bungalow in schöner Lage zu verschaffen. Auch die anderen Ingenieure führten ihn inzwischen in die Geheimnisse der dortigen Lebenshaltung ein. Als Weißer wurde ihm erklärt, sei er verpflichtet, mindestens

sechs Diener zu halten. Als solche, wurde ihm weiter erläutert, seien die Malaien sehr gut zu gebrauchen, doch als Koch käme unter allen Umständen nur ein Chinese in Betracht, falls er auf gutes Essen halte, denn die Chinesen seien ganz vorzügliche Köche.

So kam alles bald in beste Ordnung. Nur auf eines hatten die Kameraden vergessen. Nämlich den Neuling aufmerksam zu machen, daß der Chinese sein Gesicht zu wahren wünscht und auf seine Weise stets respektiert werden will.

Und das war nun leider nicht der Fall. Der unerfahrene Neuling glaubte den Gelben keineswegs achten zu müssen, und je nach Laune scherzte er heute mit dem Koch, um ihm ein andermal wieder einen Possen zu spielen oder bei Gelegenheit einmal den stets Furchtsamen zu erschrecken; war er einmal schlechter Laune, so hielt er auch seine lockere Hand nicht im Zaum.

So trieb er eine Zeitlang, bis ihm eines Tages sein Direktor ins Gewissen redete. Der junge Mann sah sofort seine Fehler ein und versprach, alles wieder gutzumachen.

Als er nach dieser Unterredung in seinen Bungalow kam, ließ er auch wirklich sogleich den Koch zu sich rufen und erklärte ihm, daß er ihn von nun ab in Ruhe lassen werde und es auch nie schlecht gemeint habe mit ihm. Der China-Boy strahlte über diese Eröffnung über das ganze Gesicht und sagte:

„Herr mich nix mehr erschrecken, o gut, Herr mich nix mehr schlagen, o gut, dann ich auch nix mehr machen Pipi in dein Frühstücksteel!“

Hans Groyer.

Deutsche Kultur in Spanien

Auf Einladung der spanischen Regierung an den Oberbürgermeister der Stadt der Reichsparteitage Nürnberg unternahm der Direktor der Städtischen Galerie in Nürnberg, Dr. Eberhard Lutze, im Auftrag des Nürnberger Stadtoberhauptes eine Vortragsreise durch Spanien. Er sprach vor allem in Madrid und in Barcelona über verschiedene Themen zur deutschen Kunstgeschichte.

Junge Hände ergreifen den Pflug /

Die Totenfeier auf dem Acker.

Von Hans Robert Schröder.

Als die Kunde vom Tode Matthias Brunners, des Rodenhofbauern, ins Dorf kam, blieb der Altbauer wie versteinert auf der Hausbank hocken. Es war, als würden seine gichtigen Glieder noch steifer und der klare, durchdringende Blick noch stechender. Tagelang fiel kein lautes Wort um ihn her. Und wenn die Bäuerin mit geröteten Augen vorüberging, blickte der Alte zur Seite, als schäme er sich, nichts anderes mehr zu vermögen, als das Gnadenbrot zu essen.

Er fühlte eine kalte Hand nach dem Herzen greifen und drücken und schnüren, daß sein Atem pff. Zornig raffte er sich auf, schüttelte die Schwäche ab und wischte mit dem Handrücken den kalten Schweiß von der Stirn.

Anderntags war er mit den Knechten auf, warf den Krückstock zur Seite und hieß anspannen. Der zwölfjährige Friedrich, seines Sohnes Sohn, mußte die Zügel nehmen; am Wagen hing der Pflug. So fuhren die beiden aufs Feld, ein Kind und ein Greis.

Ein Närrischer ist er doch nicht, der Altbauer? Die Weiber schüttelten die Köpfe. Hat er nicht Knechte genug auf dem Hofe?

Brunner gewährte ihre Neugier nicht, und wenn ihn jemand grüßte, so war's kaum vernommener Klang. Die grauen Augen suchten die lange Straße entlang, als ginge da einer ... einer, der nicht wiederkehrte.

Auf dem Felde lag der Dung. Nun spannten sie die Tiere vor den erdgrauen Pflug, und Friedrich blickte den Großvater erwartend an. Der hantierte langsam am Gerät, als sei jeder Griff wert, daß man darüber nachdenke.

„Kommi!“ befahl er, nahm die Ackerleine und ließ den Pflug in tiefer, braunglänzender Furche mitten übers Feld gehen. Am Rain setzte er ab, schleifte zum Rande und ackerte wieder umab. Der Streifen war schmal, bald konnte er hinweggeworfen sein; dann kam die andere Hälfte. Friedrich trieb die Pferde.

Über eine lange Zeit hörten die beiden nichts, als das Stampfen der Tiere. Die blanke Pflugschar knirschte zuweilen über Steine, dann bückte

sich der Greis unter verbissenen Schmerzen und schleuderte sie hinweg und sprach, drohend auf die Schutthalde am Raine zeigend: „Vergiß nicht, wie oft sich dein Vater und ich und alle die anderen vor uns bücken mußten! Für jeden Stein, den du liegen läßt, führst du eine Garbe weniger in die Scheune!“

So gut er es meinte, so streng war er doch. „Schweiß beim Ackern ist der beste Dung, merk dir's! Flache Furchen, faule Hände! Krumme Furchen, krummer Sinn!“

Plötzlich blieb der Altbauer mitten in der Furche stehen. Die Pferde wandten verwundert die Köpfe. Die Schollen rauchten. Wieder hub er an: „Dein Vater ist allzeit ein rechter Bauer gewesen, Friedrich. In allem ist ihm zuerst der Hof gekommen. Darum habt ihr Brot genug zu essen gehabt, und nicht nur ihr; für viele andere hat's gereicht ... für viele, die nicht Acker und Ernte haben.“

Er schwieg und blickte zum Pfluge nieder. — „Und darum ist dein Vater in den Krieg gezogen. Hat Zeiten gegeben, da war der Feind oft genug über deutschen Feldern und hat sie zerwühlt. Zerschossene Äcker bringen Hunger, Friedrich! Ein Lump, wer dem Feinde nicht wehrt, an sie zu tasten!“ Fast versagte die Stimme. „Nicht für den einzelnen ist das! Verstehst du?“

Friedrich nickte. „Nun bist du der Bauer. Laß die Tränen! Da, nimm!“

Und er übergab ihm den Pflug und lehrte ihn, die erste gerade Furche ziehen.

Die Holmgriffe waren noch warm von des Altbauern harter Hand. Die Schollen stürzten ungleich, er mußte selber wieder zupacken, da Friedrich zwischen den Holmen hin und her geschleudert ward. Wohl war der noch zu jung zu solchem Tun, aber was half es? Der alte Bauer kniff die Lippen zusammen und half stummen Griffs bessern.

Es war die Totenfeier, die er dem Sohn hielt. Seine Worte klangen hart und eckig, als er zu dem Jungen sprach:

„Du gehst hier nicht allein. Deine Ahnen haben

Pozor - zastor se dvigne / Obiščimo v Krainburgu tam nastopajoče artiste

Kdor se je slučajno sestal s kakšno KdF-Truppe (družbo ustanove »Vesolja kreple«), pride kaj kmalu v ozračje, ki vedno obdaja tako potujočo družbo, in gotovo ne brez zavisti poslušamo imena mest, dežel in delov sveta, v katerih so artisti že povsod nastopili. Kdo bi verjel, da je rokohtec Gino, ki nastopa tam na odru in nas razveseljuje s svojo umetnostjo, ki se popoldan spreha po našem lepem mestu Krainburgu, kot artist že prišel okrog zemeljske oble? Njegovi starši, njegov stari oče in njegova stara mati, so že bili artisti, shodil je v maneži in med cirkuškimi šotori, in komaj je lahko stal na svojih nožicah, že je poskušal, posnemati velike, njegova artistovska kri mu ni dala miru, dokler ni kot mal 4 letni fantič že nastopil v svoji posebni točki. Njegovi starši so takrat nekako okrog 1900. leta, potovali skozi Rusijo in v Tiflisu je bilo, tako je pripovedoval, ko je v prvi javno nastopil. Leta 1917, so se srečali v Tokiu z Albertom Bastellijem in njegovim sinom Envirom, poznejšim žonglerjem svetovnega slovesa, in odtle je popolnoma vzljubil rokohtništvo. Toda njegovi starši so ga določili, ker je bil majhen in čeden, za zračnega akrobata. Njegova točka nastopa v zraku je tekom let postala prava senzacija, ki ga je po prvi svetovni vojni pripeljala v vse dele sveta. Dve leti je bil na pr. s cirkusom Sarraani v Južni Ameriki, in v Melbourne in Colombu so njegove točke ravnotako občudovali kot v Berlinu in New-Yorku, Capstadt, Oslo, San Francisco in Wladiwostok, vsa ta imena so zanj doživljala in spomin. »Kako to, da sedaj ne delate več kot zračni akrobat?« ga vprašam. »Ko je izbruhnila vojna«, mi pripoveduje naprej »sem se prostovoljno javil in se udeležil vojnega pohoda na Francoskem. Pri nekem podvzetju udarnih čet, me je, ko smo v Vogezih naskočili Maginotovo linijo od zadaj, zadel strel v nadlaket, kar mi onemogoča, da bi še nastopil kot zračni akrobat. Ker pa nikdar nisem zgubil veselja do žongliranja, sem se zopet začel v njem vaditi, kajti artist hočem in moram ostati, to zahteva rodbinska tradicija!«

Krainburg ima dober glas

Zdaj pride iz garderobe plesalka, se postavi med kluše in čaka na svoj nastop. Stopim k njej in jo nekaj vprašam. Smehljiva se in mi namigne, da ne razume nemški. Po njenih čisto črnih laseh in njenih temnih očeh bi človek sodil, da je Italijanka. Zato je nagovorim italijansko. Ona sicer razume moje v italijanski stavljen vprašanje, odgovori mi pa v francoskem jeziku, ki ga je bolj vajena, in mi pripoveduje v kratki minuti, ki ji še ostane do njenega nastopa, da je Madžarka, rojena

Krainburg je pri artistih na dobrem glasu - Ranjen, pa vendar žongler - Ljudje, ki so videli veliko sveta

čim njune želje, kajti čas za njun nastop bo kmalu napočil. Zvečer, ko slučajno zopet naletim na nju v »Kofflehuise«, kakor ona dva imenujeta kavarno Evropo, mi pripovedujeta, da sta iz Antwerpna, ali bolje rečeno iz predmestja Hoboken, in da sta se prostovoljno za 6 mesecev javila na razpolago za KdF-Truppenbetreuung (oskrbo čet po KdF). Čisto navdušena sta za to vzorno in strumno organizacijo, s katero sta zdaj bila na Kretl, v Srbiji, v Protektoratu in v Severni Nemčiji. Pri sedni mlzi sedi hrvatska plesalska dvojica Perec in Vors in gledata kako igralca balalajke Valerian in Sumakov igrata šah. Vprašam Sumakova, če je Bolgar, kar bi se moglo skle-

nemara zopet našli v Berlinu ali Solunu. Njihova naloga, njih poklic je, da prinesejo veselje, danes tukaj, jutri tam, venomer, brez miru in prestanka, in vsak izmed njih nosi gotovo košček domovine v sebi, četudi pri njih vseh zdaj, dokler so še mladi, prevladuje nemirna kri artistov nad domotožjem. Toda nekoč bodo tudi oni morali dati slovo odru, ki za marsikatega ne le pomeni svet, ampak je tudi v resnici svet!

Vodja Stavignus-Musikalschau letalski častnik svetovne vojne in imetnik zlate svetinje za hrabrost, mi je rekel, ko je njegova družba pred nekaj dnevi nastopila tukaj v Krainburgu: »Dan, ko se je treba umakniti z odra, je

Svetovni plesalec in plesalka kažeta svojo umetnost na Gorenjskem, o čemer čitamo natančneje v našem današnjem poročilu.

(Bilder DAF-Gauarchiv, Klischee: NS-Gauverlag, Kärnten).

pati iz njegovega imena. Toda izkaže se mi kot Ruten, ki že mnogo let živi v Nemčiji. — Zelo šaljiva je bila zabava s Kitajcem Vang-Hong-Fang-om, ki, kakor znano, vse njegovi rojaki, ne zna izgovarjati črke »r«. Čeprav živi sedaj že 15 let v Nemčiji, njegov jezik ne more izoblikovati črke »r«. Sicer je pa bil tudi on s cirkusom Sarraani v Južni Ameriki, in artist Gino je že od takrat njegov dober znanec.

Takšno je življenje artistov. Delajo skupaj v Južni Ameriki, se zopet razidejo, po nekaj letih se slučajno zopet najdejo na istem odru v Stockholmu in so zdaj za kratko dobo zopet skupaj na Gorenjskem, po letih se bodo pa

gotovo za vsakega izmed nas boleč, toda zato pa vzamemo s seboj spomin za naše mirne dneve, ki bodo tako neizredno lepi in mnogoobrazni, da nam bodo prav gotovo nadomestili marsikaj, kar mislimo, da pogrešamo. — Mi, strmeči gledalci, za katere dela artist vsak večer s svojimi, čisto za življenjsko nevarnostjo združenimi atrakcijami, pa lahko sooblikujemo te »lepe spomine«, kajti na nič se umetnik ne spominja raje, ko na hvaležno navdušeno občinstvo, ki ga v iskrenem navdušenju in občudovanju za njegovo delo z zaščitnim priznanjem pohvali.

W. Lilling

Neki Landratsamt poroča o svojem delu

II.

Državni zdravstveni urad in javno skrbstvo

Glavna naloga je bila ustanoviti državni zdravstveni urad. Medtem ko je bil prej uradni zdravnik samo referent okrajnega načelstva za zdravstvene zadeve, se je moral zakonom velikonemškega Reicha ustrezno ustanoviti poseben urad z zelo razširjenim delovnim področjem. Kljub z vojno zvezanim težavam se je posrečilo skoro popolnoma ustanoviti zdravstveni urad. S prizidavo in pridzidavo v pritličju Landratsamta je bil napravljen in opremljen urad z 10 prostori. Na razpolago so pisarne za uradnike, zdravstvene strežnice, zdravstvene nadzornike, laboratorij, preiskovalni prostori za uradnega zdravnika in njegovega namestnika, čakalnica kot tudi protituberkulozni urad z najmodernejšo rentgensko napravo s senčnikom in temnico.

Med naloge zdravstvenega urada spadajo predvsem zdravniške naloge: a) zdravstvene policije (pobiranje kužnih bolezni), b) dedne in rane oskrbe vključno zakonsko posveto-

vanje, c) poučevanje ljudstva o zdravju, d) šolsko-zdravstveno skrbstvo, e) posvetovalnica za matere in otroke (posvetovalnica za nego dojenčkov), f) protituberkulozno skrbstvo za spolno bolne, telesno ovirane, hirave in božjastne.

Nekaj števil o izvedenih delih: zdravstvenih preiskav je bilo 1660, odvzemov krvi za Wassermannovo preiskavo 543, preiskav krvnega znižanja 304, določitev krvnih skupin 513, preiskave dojenčkov v 23 posvetovalnicah 4915, cepiljenj proti davici 2177, preiskav šolskih otrok 4680, obeševanj v protituberkulozno uradu 1927, obiskov zdravstvenih strežnic na domu 1770, razkuževanj po zdravstvenem razkuževalcu 245.

Na področju popisovanja dedinskega stanja je bilo doslej popisanih 2619 oseb.

Uvedba javnega skrbstva in družinskega vzdrževanja na Gorenjskem

Prvo ureditev javnega skrbstva je izvršil s uredbo šef civilne uprave dne 3. julija 1941. Izvedle so jo občine.

Mož, ki vsakega spravi v smeh, da ga posilijo solze. Komik iz NS-Gemeinschaft »Kraft durch Freude«.

na otoku Kubi (v zapadnoindijskem otočju) in da je plesalka z dušo in telesom. Za se dvigne zastor, ko mi še hitro zakliče: »Napšite, prosim, da smo mi artisti izredno zadovoljni z občinstvom v Krainburgu, da so izborna stanovanja in hrana, kakor tudi oskrba po KdF-Kreisdienststelle (okrožno službenem mestu KdF). Pred tremi tedni sem še bila v Pragi in ko sem omenila, da sem med drugim angažirana tudi za Gorenjsko, sta mi že tam rekli 2 tovarišici, da je Krainburg na dobrem glasu v pestrem svetu artistov!« Skoro bi bila zamudila prve takte godbe, toda to mi je še morala prej povedati, ta mala madžarska »balnezijska tempeljska plesalka« iz Kube. — Kdor ima danes v četrtem vojnem letu, enkrat priliko pogledati za kluše prireditve KdF, bo lahko slišal jezikovno zmešnjavo vseh evropskih jezikov. Kako to? Nemški artisti so na fronti. Da odstranijo vrzeli, so stopili na njih mesto inozemski artisti, kajti Reichsminister dr. Goebbels želi in hoče, da dobi neutrudno in neumorno delujoče prebivalstvo kot odmeno za svoje delo tudi umetnost, zabavo in vesele ter zabavne ure po prireditvah KdF.

Že hočem zopet oditi, ko opazim, kako skušata dopovedati dva akrobata razsvetljevalcu, katere barve naj menjuje žaromet. Čeprav govorita nekoliko nemško, jih mladi Krainburgčan vendar ne razume, kajti njuna govorila izgovorjava nemških besed mu je ostala nerazumljiva. Sta to dva Flamca. Hitro rastolma-

V Abingu se ga adi nova bolnica

Foto Ruder

Gorenjski žaromet

Črv ali orel?

Dobimo ljudi, ki imajo takšno obzorje kot črv. Premikajo se počasi po zemlji, vidijo, če gre dobro, par metrov predse, toda... navzlic temu mislijo, da vse vedo in vse vidijo.

Dobimo pa (hvala Bogu!) tudi ljudi, ki imajo dar, da se radi svojega znanja in daru poprejšnje premislitve tako rekoč dvignejo v višave in od zgoraj vse daleč naokrog pregledajo kot bistrooki orli.

Naravno vidijo, ker gledajo z višave, vse prav drugače, mnogo natančneje, pregledajo in izslutijo zveze, lahko radi tega store mnogo bolj pravilno sodbo kot oni, ki se s težavo premika po zemlji in čigar življenjsko obzorje se večinoma krije z njegovo nakupovalno torbo ali z onim njegove mize.

Dobro, živeli bodo vedno taki in drugi ljudje (ljudje-črvi in ljudje-orli). To se ne bo kaj kmalu spremenilo. Toda eno moramo imeti vedno pred očmi.

Prav je in sreča je, da store odločitev samo ljudje-orli.

In ne oni, ki ne vidijo preko svoje mize in vaškega plota.

H. R. J.

Krels Krainburg

Krainburg. (Večer za starše.) Kaj lahko mladina Krainburga stori, so pokazale zopet mlada dekleta na večeru za starše, ki se je vršil v obliki »vaškega večera« v v sredo, dne 12. maja v strankinem domu. Obisk je bil tako velik, da so komaj vsi dobili prostor v slavnostnem prostoru. Zelo so šle k srcu uvodne besede voditeljice mladih deklet, ki je pojasnjevala namen in smisel vaškega večera in je vse prisrčno pozdravila. Nudile so se pesmi v pestrem programu, ki so se z uspehom menjavale s pravilno igro, igro s senčnimi slikami in plesi, katere je spremljala kot ljudski instrument tako priljubljena harmonika. Staršem se je pokazalo, kaj lahko zmore mladina; predvajanja so zmerom nagradili poslušalci z obilnim pritrdjevanjem.

Zwischenwässern. (Vaški dogodki.) V gozdu pri Podreči je bilo najdeno truplo gospe Keber Matilde iz Ladije, ki je pred nekaj dnevi v duševni zmedenosti odšla z doma neznano kam. Nesrečna mlada žena zapuša dve mali dekleti. — V Zwischenwässern je umrl po kratkem bolehanju, pred kratkim umrlemu sinu sledeč, Černe Rudolf, delavec tovarne Zalina v starosti 54 let. Na zadnji poti so ga spremlili tovariši bojevniki RKB. Ob odprtem grobu se je poslovil od pokojnega tovariški vodja Schmid Mihael s položajno venca. — Na malem ovinku pri mostu čez Soro se je pripetila mala avtomobilska nesreča, ki ni zahtevala človeških žrtev, temveč le poškodbe avtomobila. Razbiti občestni kamni pričajo o sreči v nesreči.

Flöding. (Iz Frauenschafte.) Odposlanstvo mladinske skupine Frauenschafte iz Lienza je razveselilo našo Ortsgruppe s svojim obiskom. Z glasbo, plesom in igro je razveseljevalo številne obiskovalce v strankinem domu do velikega razpoloženja. Posebno je navdušila mlado in staro pravljica igra »Rumpelstichtchen« (pravljica postava). Pri slovesu so si želeli: na skorajšnje svidenje!

Planinski orel v krainburškem Krelsu

Kreisjägermeister za lovsko okrožje Krainburg-Nord nam sporoča: Redek prizor se je nudil opazovalcu dne 8. maja pozno popoldne. V višini kakih 200 metrov je nad polji Falkendorfa krožil planinski orel. Za dva kragulja in eno kanjo, ki so se besno zaganjali proti orlu, se kralj zraka niti menil ni. Majestetično je krožil dalje in po prillično poldrugurnem opazovanju zginil iz vidika. Strokovnjaki pravijo, da so še pred nekaj leti planinski orli gnezдили nad prepadi kranjskega Storchitza.

Od 1. IV. 1942. so uvedeni na Gorenjskem državni predpisi navedbe o dolžnosti skrbstva in državnih načel. Za prebivalstvo se je od tedaj dalje skrbelo na isti način in v isti meri kot v ostalem državnem ozemlju. Pri Landratsamtu je bil ustanovljen urad za okrožno skrbstvo, kateremu je poverjena izvedba javnega skrbstva.

Dne 1. julija 1942. so bili izdani Reichsverbilligungscheine (nakaznice za nabavo predmetov po nižji ceni). S tem je bilo popolnoma izenačeno javno skrbstvo.

Družinsko vzdrževanje

Dne 26. IX. 1941. se je izvršila začasna ureditev družinskega vzdrževanja z odlokom RM. d. J., nakar je kmalu sledilo popolno izenačenje.

Dajanje javnega skrbstva so narasle od aprila 1942. od 16000 RM na 31000 RM do februarja 1943. Prišteti je treba še stroške bolnišnic mesečno povprečno 15000 RM.

Med drugim je bilo februarja izdano: za asocijalne in nesposobne za

dedovanje	RM 720.—
rejenčke	RM 1.032.—
siceršnje skrbstvo	RM 21.591.—
socialne rentnike	RM 2.940.—
preseljence	RM 420.—
enkratne podpore	RM 300.—
podpore porodicam	RM 87.—
stroške hiralnične oskrbe	RM 1.999.—

V družinskem vzdrževanju: Za 92 prejemalcev družinske podpore (družine) se je izdalo februarja 1943. RM 6.300.— V prvih 14 dneh marca se jim je pridružil še novih 100 prejemalcev družinske podpore,

Iz naše listnice

Iz kroga naših čitateljev

Na Kreisleiterja Kussa iz Krainburga naslovljeno pismo iz Vzhoda opisuje v nekaj stavkih sliko sovjetske Rusije tako, kakršna je v resnici. Prinašamo kratak izveček.

Rusija, 11. IV. 1943.

Dragi Kreisleiter!

Pred nekaj tedni smo prišli v bližino fronte in smo pripravljali za fronto. V teh tednih sem že imel priliko spoznati razmere civilnega življenja. Moram reči, da domovina še veliko premalo pozna boljševiške razmere. Resnični položaj za razmere je tako slab, da si jih nihče ne more predstavljati, kdor ni bil sam v sovjetski Rusiji. Tu je revščina med civilnim prebivalstvom, ki jih je krivo samo zadnjih 20 let. V naši okolici je toliko gozda in produktivnega drevoja, da bi se pri kolikšak dobrem gospodarstvu toliko lahko prigrisodarilo, da bi vsak dobro lahko živel. Kmetije so majhne in zapuščene, poljedelski stroji stoji na planem, kot parne žage, stroji za predelavo mleka itd. in propadajo. Povsod, kamorkoli pogledamo, vidimo isto sliko, zanemarjenost in revščino. Živila so strahovito draga, tako stane n. pr. 1 jajce 3.— RM, 1 kg krompirja 1,50 RM, 1 kg moke do 10.— RM itd. Takši so življenjski pogoji v sovjetskem rajju, o katerem sanjajo marsikateri Gorenjec. Te ljudi bi morali pripeljati sem in jih pustiti, da tako žive kot boljševiki, potem bi kaj kmalu uvideli, da najraje doma pridno delajo in služijo, da imajo dosti jesti. Vsak vojak vidi sovjetsko Rusijo in se bori z vsem prepričanjem za domovino. Ravno Gorenjec naj bodo hvaležni, da lahko žive v Reichu, kajti sicer bi v zadostni meri občutili revščino in pomanjkanje.

Dragi Kreisleiter! Moje poročilo naj Vam samo pove, kako je tukaj. V našem odseku je sedaj znano blato, poleg tega pa še neugodno aprilsko vreme kot sneg, dež in veter. Pomlad bo kmalu prišla. Z vsem bomo opravili, s slabim vremenom, s slabimi poti in tudi z Rusi. Upam, da pride kmalu čas, ko bomo šli zopet naprej in bo izvojevana na Vzhodu zmaga.

Prisrčne pozdrave tudi vsem znancem

Vaš Kofler!

Kreis Radmannsdorf

Otvoritev otroških dnevnih zavetišč v Kreisu Radmannsdorf

Vkljub vojni ustanavlja NSV vedno ponovno zavetišča za naše malčke. Tako je bilo v Kreisu Klagenfurt otvorenih že 25 žetvenih otroških vrtec, 10 nadaljnjih pa bo v kratkem sledilo. V Kreisu Hermagor so otvorili poleg že obstoječih šest stalnih otroških vrtec, od katerih je bil oni v Hermagorju povečan in na novo urejen, in še 3 pomožnih otroških vrtec, še 18 žetvenih otroških vrtec, tako da skrbi 27 otroških dnevnih zavetišč v majhnem Kreisu za šoloobvezno mladino. V Möchnachu in Reifnu pri Veldeu sta bila pred kratkim otvorena stalna otroška vrta, v Radmannsdorfu pa pomožni otroški vrtec. Gorenjske matere pa tudi zelo cenijo te tako amotrne in lepe naprave NSV in rade pošiljajo svoje otroke k teti NSV.

V vseh teh otroških dnevnih zavetiščih pa imajo skrb in opravka preko dneva z otroci vesele tete — po večini izučene strokovne osebe — in je s tem zaposlenim materam in vsem kmeticam omogočeno, da lahko opravljajo svoja dela, kajti kdor pošlje svoje otroke v vrtec NSV, ve, da so tam najboljše in z veliko ljubeznijo spravljani.

Hans Joachim Frohner

Mlade latorike —

O mladostni ljubezni

znanih mož

mlada srca

Državni svet, ki je v skrbeh zaradi prestolonasledstva, ji naposled priporoča, naj se vendar poroči s Karlom Gustavom, kar ona skoro že obljubi. Toda nekaj časa pozneje doseže, da pošljejo Karla Gustava čez Vzhodno morje zopet v vojsko. In sicer tokrat kot vrhovnega poveljnika.

Mladi palatinski grof si je stekel novo slavo in storil veliko za svojo očetnjo. Vedno jasneje postaja, da bi bil on spričo svojega močnega, močnega značaja, svoje hrabrosti, svojega blagega mišljenja najboljši kralj za Švedsko.

Zdaj javno zasnubi Kristino in ji poskuša zbuditi spomin na njeno ljubezen iz mladosti — zaman!

Kristine je sicer pripravljena izpolniti svojo obljubo iz mladosti in ga napraviti za kralja — toda za poroko z njim se ne more več odločiti.

Ko so bili Karla Gustava proglasili za prestolonaslednika, se kraljica leta 1654. odpove prestolu. Ta korak stori v trdnem prepričanju, da da s tem svoji državi kralja, kakoršnega potrebuje v tem bojevitosti razgibanem času. In ni se zmotila. Karl Gustav postane kot Karl X. vreden naslednik Gustava Adolfa. Kristine pa ne izgubi samo kronske, za katero je bila gotovo prestolna,

Omejitev pri oddaji žita

Preskrbovalni položaj zahteva, da se uporabi obstoječa krmila tam, kjer se najboljše in najuspešneje izkoristijo. To so goveda in prašiči v poljedelskih obratih. Od te živinoreje pridobljeno meso in mast pride v dobro splošni preskrbi. Poleg tega se z boljšim učinkom porabi obstoječa močna krmila v poljedelski živinoreji tudi zato, ker je tam zadosti temeljne krme.

Vedno bolj in bolj se pa opazuje stremeljenje raznih ljudi, da zboljšajo svojo lastno preskrbo živil s tem, da rede male živali. Pri tem si pa ti ljudje večinoma niso na jasnem o tem, kakšne množine krmil je treba za rejo malih živali, kje naj dobe ta krmila in da jih končno odtegnejo splošnosti, samo da imajo oni korist. V kolikor se uporabijo odpadki iz gospodinjstva in vrta pri reji malih živali, je to v redu. Samo z odpadki se pa ne more vzdrževati nobene živinoreje, kajti tudi v kuhinji in na vrtu se morajo sedaj vsa živila kar najbolj izrabiti tako, da resnični odpadki skoro nimajo več hranilne vrednosti. Vsekakor s tem ne moremo nobene živali izrediti ali celo opitati.

Berite dopis nekega bralca iz Gorenjskega na prvi strani današnje izdaje našega lista pod naslovom »Ali naj postane Gorenjska masni grob?«

Žito in krmilna sredstva smejo pridelovalci prodajati samo takim osebam, odn. tverdkam, ki imajo dovoljenje za nakup od prehranjevalnih uradov in imajo ustrezne tiskovine, da izstavijo za to predpisana oddajna potrdila. Vsaka prodaja ali siceršnja plačljiva ali brezplačna oddaja žita in krmil pridelovalca drugim osebam je brez izjeme prepovedana in kazniva.

Zato si ne morejo nabaviti tudi rejci malih živali žita in krmil za svoje male živali. To občutijo rejci malih živali kot trdoto. Ta ukrep je pa pravilen in potreben, ker se morajo obstoječa krmila brez razlike tam uporabiti, kjer bolje učinkujejo in kjer pridejo predvsem v

dobro splošnosti. Poleg tega se mora brezpozorno onemogočiti, da bi se krušno žito krmilo, kajti to se rabi za človeško prehrano.

Kdor prekrši te določbe, škoduje splošnosti in postane kazniv.

Burgstaller

Vrtni vrec za umetna gnojila

Naprava papirnatih vrec za umetna gnojila je izredno težka. Za ta namen obstoječa pravne surovine ne zadostujejo za kritje potrebe.

Zato je treba, da vrtno uporabljene in izpraznjene papirnatih vrec za umetna gnojila kmetje in poljedelci takoj po izpraznitvi zopet dotičnemu razdeljevalcu (zadruzi), ki je dobil umetna gnojila, vrec ne smejo po cele dneve in tedne ležati na dvorišču ali na njivi, ker se uničijo radi vpliva vremena. Vseeno pa je, če so raztrgane.

Prazne papirnatih vrec za umetna gnojila vrtno razdeljevalci tovarnam; uporabijo jih za napravo novih vrec. Razdeljevalci morajo vrtni njim izročene papirnatih vrec. Oni razdeljevalci, ki ne vrtno papirnatih vrec, ne dobe v prihodnje umetnih gnojil za prodajo več v vrecah, temveč brez vrec. To bi bilo pa v prvi vrsti za kmete in poljedelce največja škoda. Ti bi morali pri odjemu umetnih gnojil prinesiti s seboj vrec in bi imeli še delo s spravljanjem v vrec. To bi bilo še tem neugodnejše, ker se morajo umetna gnojila hitro odvzeti, da razdeljevalec ne zavlačuje oddaje. Zato samo ob sebi razumljivo mora vsak kmet in poljedelec, ki dobiva umetna gnojila v trgovini v papirnatih vrecah, izpraznjene vrec takoj skrbno zbrati in oddati razdeljevalcu. S tem pomaga hraniti dragocene surovine in odvrta končno od sebe otežilne dela.

Burgstaller

Kreis Stein

Mannsburg. (Razno.) Pred nekaj dnevi se je vrtil Apel NSDAP in KVB. Navzdol so bili vsi Amtseleiterji, Zellen- in Blockleiterji Ortsgruppe. S pozdravom Führerju je bil zaključen apel. — Naša Ortsgruppe je zopet sprejela 61 novih članov KVB, Block- in Zellenleiterji so jim razdelili članske izkaznice in znake. — Pri Kreisleiterju Pg. Pilzu so uvedene za prebivalstvo Kreisa Stein govorilne ure. Nadaljnja pojasnila se dobijo pri Ortsgruppi. Opozarjamo na to ugodno priliko.

Male gospodarske novice

Oblasti severnoameriške vojne mornarice so v četrtek zvečer zopet priznale en del zgrad pri Guadalcanarju. Po tem priznanju so japonska letala dne 7. aprila tega leta potopila severnoameriškega rušilca »Allana Warda«, severnoameriško petrolejsko ladjo »Kanawha« (14.500 bnt) in novozelandsko korveto »Marsae«.

O preskrbi Evrope s tobakom postavlja »Deutsche Tabakzeitung« sledeči zanimiv račun. Pred vojno je proizvajala celina brez Sovjetske unije okoli 300.000 ton tobaka, dočim ga je bilo porabljenega okoli 420.000 ton. Razlika okoli 120.000 ton se je krila iz Prekomorja. Ta količina sedaj odpade, zato pa je na razpolago v Ukrajini, na Krimu in v Ostlandu okoli 70.000 ton tobaka. Potem ko je pridelovanje tobaka na Balkanu radi vojnih dogodkov začasno nazadovalo, se sedaj povsod povečava obdelovana ploskev. Na celu evropskih tobačnih držav je Bolgarija z 80.000 tonami pridelka na leto. Ukrajina dobavlja skoro ravno toliko kot Turčija, namreč 60.000 ton. Na četrtem mestu med tobačnimi državami je Ita-

lija, ki se svojimi 45.000 tonami ne preskrbuje samo sebe, temveč še velike množine izvaža. V Veliki Nemčiji vključno protektorat in gubernement se pridelja 40.000 ton tobaka. Skoro isto količino doseže Francija, Hrvaška in Rumunija sta zadnje leto znatno povečali obdelovano ploskev in dosežeta pridelek Grčije, namreč 10.000 ton. Nenavadno veliki pomen v evropski preskrbi s tobakom ima Ogrska s 25.000 tonami. Čeprav je pridelovanje tobaka v Švici, Belgiji, na Danskem in Švedskem manjše važnosti, vendar pokriva pomembnejše tudi pridelki teh držav. Intenziviranje pridelovanja tobaka skoro v vseh evropskih državah zagotovi v pogledu množine skoraj mirmodobno preskrbo, glede okusa pa so seveda bistvene razlike, ker je pomanjkanje izrazitih vrst za cigare.

Francoški industrialec in židovski večkratni milijonar Marcel Schwab se mora zagovarjati pred kazenskim sodiščem v Perpignanu radi potvorbe bilance, s katero je hotel prikriti znesek 12 milijonov frankov.

ampak tudi svojega ljubega iz mladosti in z njim bržkone edinega človeka, ki jo je ljubil odkritosrčno in zaradi nje same!

IV.

Lady Hamilton ji je ugrabila ljubezen Admiral Nelson in Frances Nisbeth

Že dolgo žele prijatelji in sorodniki predsednika zahodnoindijskega otoka Nevis, mra, Herberta, spoznati izredno mladega fregatnega poveljnika Horacija Nelsona, o čegar pogumu in brezobzirni odločnosti vedo ljudje toliko pripovedovati, in ki je ravno v teh tednih maja 1785. zopet enkrat vzbujal pozornost po svojem energičnem postopanju proti ameriškim trgovskim ladjam. Ne le Amerikanci, tudi angleški kolonisti na Antilskih otokih ga sovražijo in se ga bojijo.

Ko končno le pride nekega večera v predsednikovo hišo k omizju, so gostje zelo razočarani zaradi njegove neznatne zunanje prikazni. Pričakovali so mrko zročega, širokoplečnega in brkastega pomorščaka, namesto tega pa se prikaže očitno šibke, male postave s popolnoma obrbit suhim obrazom, o katerem si človek skoraj ne bi mislil mnogih junaških činov, ki so mu jih pripisovali.

Videti je skrajno nervozen in do nevljudnosti redkobeseden. Zaman se trudi njegova soseda pri mizi, domača hči, da bi ga razveselila. Izvabi mu le lahko kratek da ali ne. Z vso odločnostjo se brani piti vino. Toda kot predsednik po kosilu kot običajno nazdravi kralju, potem kraljici in kraljevski rodbini in končno odmiralu Hoodu, napolni vsakikrat svojo čašo in izjavi:

»Če že kdaj trdim, storim to vedno s polnim kozarcem!« Toda takoj nato odrine steklenico z vinom daleč od sebe in umolkne.

Zgodaj se odpravi s kratkim pozdravom. — »Čudaški, zagoneten človek!« je soglasna sodba ostalih.

»Škoda, da moja nečakinja ni mogla biti navzoča«, je menil predsednik in skomignil, »ona bi ga gotovo pripravila do tega, da bi govoril!«

S tem izrekom pokaže predsednik čudovito poznanost ljudi. Že v bližnji bodočnosti je njegova obveljala.

Ni ga več moči prepoznati!

Nekoliko pozneje obišče fregatni kapetan Nelson predsednika zopet. Tokrat zarana, ko je bil mr. Herbert komaj vstal. Da gost ne bi predolgo čakal, si obleče predsednik svojo jutranjo suknjo in hiti v sprejemnico. Toda kaj vidi tam, popolnoma presenečen?

Nelson ta resni in molčeči fregatni kapetan, lazi po dolgem na preprogi in se smejóč pusti lasati od sinčke nečakinje Frances. Seveda zdaj hitro poskoči, toda vriska jočega otroka obdrži vendar v naročju.

Tega dne je Nelson zelo dobre volje in popolnoma zgovoren. Ko ga potem predstavijo predsednikovi prelepi nečakinji, mu od bistroumnih domislekov in dobre volje besede kar vro iz ust. Skoraj nevljudno molčečega gosta večerne družbe ni več moči prepoznati!

Od svojega dvajsetega leta je večinoma preživel na ladjah, kar ni moglo posebno

Im Brennpunkt des Tages

V žarišču dneva

Neue Lebensmittelkarten

Novo živilske nakaznice.

Durch den soeben im Reichsanzeiger veröffentlichten Erlaß über die Durchführung des Kartensystems für Lebensmittel für die 60. Zuteilungsperiode vom 31. Mai bis 27. Juni 1943 werden ab 31. Mai 1943 die Rationen der Versorgungsberechtigten aller Altersstufen an Fleisch oder Fleischwaren um wöchentlich 100 Gramm gekürzt. Die Zulagen für Lang-, Nacht- und Schwerstarbeiter bleiben unverändert. Diese Arbeitergruppen unterliegen also nur der Fleischkürzung von wöchentlich 100 Gramm. Die von der Fleischkürzung betroffenen Verbraucher erhalten zum Ausgleich laufend je Kartenperiode 300 Gramm Brot und 50 Gramm Fett zusätzlich, ferner in der Zeit von Juni bis September 1943 neben ihren laufenden Rationen zusätzlich 500 Gramm Gerstengrütze, 250 Gramm Kartoffelstärkemehl oder Sago, 125 Gramm Reis und Sonderzuteilungen an Käse. Außerdem erhalten alle Verbraucher einmalig eine Sonderzuteilung von einem Kilogramm Zucker für Einmach- und Einkochzwecke.

Dazu wird von zuständiger Seite mitgeteilt: Als vor einem Jahre, im Frühjahr 1942, die Brot- und Fleischrationen gekürzt wurden, stand Deutschland vor einer sehr ersten ernährungspolitischen Lage. Der außergewöhnlich harte Winter 1941/42, der selbst die ungewöhnlichen Kältegrade der beiden vorherigen Jahre weit übertraf, hatte zu Auswinterungen beim Brotgetreide geführt, wie sie in diesem Ausmaße Deutschland noch nicht kannte. Darüber hinaus waren neben dem Totalverlust der Winterfrüchte auch noch sehr hohe Verluste bei den eingemieteten Kartoffeln entstanden. Schließlich hatte diese ungewöhnliche Witterung auch noch zu einer schlechten Versorgung auf dem Gemüsegebiet geführt, teils durch Auswinterung der Samenpflanzen infolge der strengen Kälte, teils durch späte Aussaat.

Diese ungewöhnliche Lage erforderte zum ersten Male, daß fast zwei Millionen Tonnen Gerste der Tierernährung entzogen werden mußten, um im Herbst einen Ausgleich auf dem Brotssektor herbeizuführen. Um die Rückwirkungen der knappen Frühjahrs- und Sommerversorgungsmonate auszugleichen, war es außerdem notwendig, die Fleischration wieder zu erhöhen, zumal der Entzug der Gerste ein Anpassen der Viehbestände an die Futterlage erzwang. Hierdurch erfolgte ein stärkerer Eingriff in die Viehbestände.

In zwei Monaten beginnt nun die neue Ernte. Der Anschluß an sie ist gesichert. Darüber hinaus ist erreicht worden, daß die Versorgung auf dem Kartoffel- und Gemüsegebiet im letzten Winter nicht nur die günstigste seit Kriegsausbruch war, sondern daß auch über das Frühjahr und den Sommer bis zum Anschluß an die neuen Ernten diese günstige Lage anhalten wird. Diese Lage macht es möglich, aber auch erforderlich, den zeitweilig notwendigen Eingriff in die Viehbestände zur Vermeidung von Substanzangriffen auszugleichen. Daher die Senkung der Fleischration um 100 Gramm je Kopf und Woche.

Diese Kürzung der Fleischration sichert für die Zukunft die ausreichende Versorgung auf dem Brot- und Kartoffelgebiet. Denn hierdurch wird einerseits ein weiterer Abbau der Viehbestände zu Lasten der zukünftigen Fleisch- und Fettversorgung, andererseits eine die Versorgung gefährdende Verfüterung von Getreide und Kartoffeln im Tiersektor verhindert. Entscheidend für diese Maßnahme ist, daß dadurch die Versorgung des Volkes mit pflanzlichen Nahrungsmitteln gesichert ist. Die aus dem ungewöhnlichen Witterungsverlauf des vorigen Jahres entstandenen großen Gefahren sind damit für die Zukunft gebannt.

pospeševati razvoja svetovnjaške okretnosti, vzlic temu dvori sedaj mali Frances kot dovršen kavalir.

In tudi Frances se zdaj naenkrat zopet lahko smeje, kakor že dolgo ne. Komaj je bila odrasla, se je poročila, svojega moža pa je že po kratkem zakonu zgubila. Od tedaj živi tukaj v hiši svojega strica, kot vdova in mati, ki napravi še vtis mladega dekleta —

Od tega dne si uredi Horacij Nelson stvar tako, da se njegova fregata redno usidra pred otokom Nevis, da lahko čim največkrat lahko obišče hišo predsednika.

Prva globoka strast.

Čudno, smeli poveljnik ladje — eden izmed najmlajših poveljnikov britanskega vojnega brodovja — zgubi, čim pogosteje se sreča s Frances, vedno bolj svoje začetno norčavo razpoloženje in svojo neprisljano srčnost.

Če je bil takrat pri večerji malobeseden, postane sedaj v Francesini prisotnosti skoraj boječ. On, ki je navajen zapovedovati, on ki se, ne da bi veliko vprašal, takoj temeljito loti vsake stvari, je temu mlademu bitju nasproti vedno bolj v zadregi.

Prva globoka strast ga je zgrabila. Skrb, da ne bi kakšna nepremišljena beseda uničila vse sanje, vse nade, mu zapre usta. Premalo skušnjen je ima v občejanju z ženami, da bi spoznal, da si je že davno pridobil Francesino srce —

Končno pa se le zgodi, da on Frances brez besed objame.

(Dolje prihodnjega)

Storitve vojne pomoči za Deutsches Rotes Kreuz

Oberbefehlsleiter Hilgenfeldt je podal obračunsko poročilo vojne pomoči za preteklo leto

Berlin, 18. maja. Ob začetku vojne pomoči za Deutsches Rotes Kreuz 1943. je podal Oberbefehlsleiter Hilgenfeldt pred zastopniki nemškega časopisa v Berlinu obsežno obračunsko poročilo o zbirki daril in storitev te blagodejne pomoči v preteklem letu.

Zbirke in darovi za vojno pomoč Deutschen Roten Kreuzu so znesli leta 1942. lep znesek skupno 357.412.945,84 RM, zgovoren dokaz za požrtvovalnost in zaupanje nemškega naroda. Za duh, s katerim je nemški narod dajal svoje darove, priča nenazadnje dejstvo, da je bilo ugotoviti ravno po zaključku junaškega boja pri Stalingradu nenavadno velik uspeh zbirke.

Poleg zahvale, ki gre vsem darežljivim darovalcem, se je treba posebej zahvaliti tudi mnogim zbiralcem in zbiralkam, ki se niso bali truda in so omogočili s svojim neumornim delovanjem ponosen uspeh.

Kaj se zgodi sedaj z denarjem? Predvsem bo nabavljeno vse, kar rabi Rotes Kreuz sredstev za svoje organizacije. S pohvalo, priznanjem in zahvalo naj se tu spomnimo neumornega in požrtvovalnega dela in neprimerljivih storitev vseh sester, zdravnikov in ostalih pomagačev, ki vrše pogosto ob težkih razmerah, opustivši pogosto svoj dopust in oddih, v bolnišnicah na frontah in v domovini, svojo ravnotako težko in požrtvovalno kot blagodejno službo.

Največji del sredstev vojne pomoči za Rotes Kreuz pa pride v dobro neposredno oboroženi sili. Tako je bilo uporabljeno samo za obdarovanje ranjenec v bolnišnicah in na prevozi kot tudi za obdaritev vojakov v edinicah okrevajočih 146.989.204,72 RM. Pri tem gre za obdaritev vojakov v bolnišnicah doma in v vzhodnih ozemljih tja do bojnih ozemelj, za oskrbo v vlakih za ranjence itd. Povsod, kjerkoli so ranjenci, se skrbi za nje. Tudi za preskrbo veliko malih veselj in prijetnosti življenja, ki se lahko nudijo ranjencem, služijo ta sredstva. Pogosto se dogodi, da nima ranjenec, ko pride iz obvezovališča, niti krušne torbe, niti mila, niti zobne ščetke, niti brivskega pribora, niti noža in važno je, da te predmete kolikor mogoče hitro zopet dobi. Tudi za to skrbi vojna pomoč.

26.168.502,79 RM je bilo porabljenih za darila, za zimske oskrbo vojakov in za vojaške domove, ki se sedaj ravno tako financirajo iz sredstev vojne pomoči za Deutsches Rotes Kreuz.

Okoli 37 milijonov Reichsmark je odpadlo na akcijo za pošiljanje zavojev na fronto. Tu opozarjamo tudi na zadnjo veliko akcijo dne 30. januarja, ko so bile čete Vzhoda, ki so bile v posebnih vojnih odsekih, še v veliki meri dodatno oskrbovane.

Tudi to se je izvršilo s sredstvi vojne pomoči.

Za idealno oskrbovanje vojakov in družinskih članov vojakov s časopisi vojne pošte, s pismi, posebnimi prireditvami itd. je bilo uporabljenih 24.300.000 RM. Ta znesek se bo bodoče leto še bistveno zvišal s tem, da bo n. pr. v bolnišnicah in edinicah okrevajočih še več kinskih in gledaliških vstopnic izdanih in bodo prirejene še v večji meri brezplačne tovariške prireditve za vojne vdove in žene vojakov.

Končno je bilo dano na razpolago za odpočitniško oskrbovanje okrevajočih voja-

kov 33.164.065 RM in za ostalo oskrbovanje, med drugim za podpiranje ranjenih sester, za nabavo knjig in brošur itd. 928.350 RM. K podpiranju ranjenih sester spadajo med drugim tudi priložnostne podpore za ustanovitve družine in lastnega gospodinjstva.

Iz vsega tega se razvidi, da gre največji del za vojno pomoč Deutschen Roten Kreuzu stekajočih se sredstev neposredno za čete, za nemškega vojaka in da pridejo tudi vsa druga sredstva preko Roten Kreuzu in njegovih ustanov neposredno nemškim vojakom v dobro.

„Pred tednom dni sem bil v Moskvi“

Sovjetski ujetnik poroča iz sovjetskega glavnega mesta

Brjansk, 18. maja. Pod naslovom »Pred tednom dni sem bil v Moskvi« podaja v Ostlandu izhajajoči časopis »Sa Rodinu« poročilo ujetega sovjetskega delavca iz Moskve, ki opisuje svoje doživljanje.

Mož je vodil, predno ga je prisililo povelje rdečega diktatorja v sovjetsko armado, veliko garažo za avtomobile. Pred osmimi dnevi se je odpeljal iz Moskve v ozadje fronte, od koder naj bi pripeljal poškodovane tovarne avtomobile v Moskvo za izvršitev večjih popravil. Na fronti je prišel pri nekem nemškem obkoljevanju v nemško ujetništvo.

»Stalin in njegovi pomagači povečavajo iz dneva v dan teror«, tako poroča sovjetski specialni delavec. »Draginje v Moskvi si ni moči predstavljati. Zraven pridejo še davki, katere mora plačevati delavska ma-

sa, da finansira blazno vojno Stalina. Preskrba z živili je zelo žalostno poglavje. Pred skladišči in preskrbovalnicami stoje ljudje v neskončnih vrstah, da dobe samo nekaj. »Kako zoperno je živeti na tem svetu«, mi je pisala žena v pismu na fronto in bila je sreča, da tega pisma ni odpila cenzura Rdeče armade.

V širokih krogih moskovskega prebivalstva vlada velika nevolja zoper žide in njihovo zadržanje. Za prebivalce Moskve ni tajnost, da se na račun bednega prebivalstva neizmerno bogati neka klika. V Moskvi je na tisoče židovskih malikov in funkcionarjev stranke in državnega aparata, ki še ne občutijo vojne. Veržništvo ima poseben pomen. Ker pa lahko te cene plačajo samo boljševiški uradniki in pomagači, lahko vidijo delovni ljudje, kakšna je v resnici sovjetska praksa ideje socializma.

Zbirka tkanin in čevljev 1943

Okle Reichswirtschaftsministra Funka na nemški narod

Reichswirtschaftsminister naslavlja na nemški narod sledeči okle:

Nemški rojaki, nemške rojakinje!

V teh tednih so bili pozvani delovni ljudje, da več izdelajo za totalno vojno. Organizacije in obrati, kateri ne izpolnijo nobene vojnovažne naloge, so bili ustavljeni. S tem so bile pridobljene delovne moči, surovine in material neposredno za fronto in oboroževanje.

V znamenju totalnega vojskovanja pa je treba tudi odkriti novih rezerv surovin, katere so — v malem za posameznika brez posebne vrednosti — združene za skupni namen neprecenljivega pomena. Zopet in sedaj šele prav zelo morajo biti dobro in

smotno oboroženi naši vojaki. V oboroževalni industriji prišli rojaki morajo biti na novo oblečeni in obuti kot tudi milijoni evropskih, za nemško oboroževanje zaposlenih delovnih moči, da ostanejo zdravi in delazmožni.

Doslej se je pokazal nemški narod v vsaki fazi vojne trden, odločen in požrtvovalen. Tako je tudi še nadalje vsak ukrep v smislu nacionalsocialistične skupnosti in samopomoči uničil zadnje nade naših sovražnikov, da ohromi nemška odprna moč.

Zopet pozivam vse nemške rojake in rojakinje, da darujejo vse v lastnem gospodinjstvu karkoli pogrešljive ali nič več uporabne tkanine, cunje in krpe, stare obleke,

perilo kot tudi čevlje in škornje vsake vrste za zbirko tkanin in čevljev 1943!

S tem pozivom uvedeno zbiralno akcijo bo dal na razpolago nemški narod, o tem sem trdno prepričan, nemški oboroženi sili in oboroževanju v veliki množini nove tekstilne in usnjene surovine za boj in zmago.

podp.: Walter Funk
Reichswirtschaftsminister

Židovsko maščevanje v Tuneziji

Pariz, 18. maja. O preganjanju patriotov in muslimanov po Severnoamerikancem sledečih židih v Tuneziji poroča »Cri du Peuple«. Po poročilu lista je bilo dvanaest muslimanskih patriotov po nalašč za to vpriporjenem sodnem postopanju obsojenih na smrt in ustreljenih. V Sfaxu in Suzi je bilo nekaj sto domačinov zaprtih in prepeljanih v koncentracijsko taborišče v eno izmed najbolj nezdravih ozemelj Tunezije. Številni patrioti so bili zaprti v tunezijskih mestih.

Kjer se izkrcajo Angleži in Amerikanci, — tako piše list —, pridejo tudi židje s svojimi sovražstvom, s svojimi talmudskimi maščevalnimi strastmi zoper one, ki ostanejo zvesti svoji domovini, svoji zastavi in svoji rasi.

So svetu

Najpogostejši imeni na svetu sta Maria in Mohamed.

F. J. Buytendijk, profesor psihologije na vseučilišču Groningen, poroča o sledečem dogodku, ki predstavlja čudovit primer živalskega mišljenja: Pes-neufundlandec, po imenu Stecky, katerega je imel nek kmet, je imel navado, da je prinesel iz kurnika jajca v kuhinjo. Nekega dne jih je našel šest na enem gnezdu. Da bi jih prinesel v kuhinjo, bi moral šestkrat opraviti isto pot. Pes je nekoliko počakal, da zadevo premisli. Naenkrat je zagledal staro košaro na dvorišču. Šel je ponjo, je zložil previdno v njo jajca in je vseh šest nesel naenkrat v kuhinjo.

Trgovec z živino v Leudgeu na Westfalskem, ki je pasel na paši več visokobreglih krav, je ugotovil, da so tri krave tako zelo zbolele, da so tekom dveh dni poginile. Živnozdravniška preiskava je ugotovila, da so jih zastrupile strupene muhe.

Nekemu rejcu malih živali v Burgu pri Magdeburgu je poginila zajčica, ko je ravno povrgla štiri mladiče. Obenem je pa povrgla tudi sosedova mačka. Mlade zajčke so prstavili k mladim mačkom v isto košaro. Kar skoro ni bilo pričakovati, se je zgodilo. Mačka je sprejela zajčke in jih dojila kot svoje maččke.

Pri presajanju spominčič je dobila neka vrtnarica v Elbau med koreninami in listi neke cvetice zakonski prstan. Pred 13 leti je prstan zgubila neka žena, ki je takrat živela na posestvu. Ime spominčice je v tem primeru prišlo do veljave.

Lahkomiselna razvada je, da vltkamo travnate bilke v usta in jih žvečimo. Pogosto nastopijo v takih primerih znaki zastrupljenja, ki jih povzroča kolobarna gliva. Nek 40 letni kmet v neki občini geinhauskega podeželja je bil zaradi take razvade dolgo let bolan in je končno za to boleznijo umrl.

Dr. F. J. Lukas

Ausschneiden! Aufbewahren!

Deutsch methodisch und praktisch

175. STUNDE.

Wichtige Wörter in gebräuchlichen Satzverbindungen

1. Rühren Sie mich nicht an, ich bin sehr kitschig!
2. Man muß schon sagen, daß sich dieser Mensch vor Gericht kläglich benommen hat.
3. Die Klamm wurde jedes Jahr von vielen Fremden aufgesucht.
4. Ich bitte Sie, die einzelnen Papiere mit einer Klammer zusammenzuheften.
5. Die Vorstellung klappte ausgezeichnet und der Beifall der Zuhörer war sehr groß.
6. Die ganze Angelegenheit wird sich sicherlich in einigen Tagen geklärt haben.
7. Wir müssen uns über die Ursache des Versagens der Maschine Klarheit verschaffen.
8. Wir wollen bis zur endgültigen Klärung der Angelegenheit darüber schweigen.
9. In Deutschland gibt es weder Klassenkampf noch Klassenhaß.
10. Frau Müller ist als Klatschbase im ganzen Dorf bekannt, ihre Klatschhaftigkeit hatte schon manches Unheil angerichtet.
11. Kleben Sie bitte diese Marken auf den Brief.
12. Ein Klecks in einem Brief macht keinen guten Eindruck.

13. Klee ist ein ausgezeichnetes Futter.
14. Kleider machen Leute, aber das Kleid macht nicht den Mann! (Sprichwort.)
15. Ich finde, daß Sie diese Bluse ausgezeichnet kleidet.
16. In der Klei befinden sich wertvolle Vitamine.
17. Haben Sie vielleicht Kleingeld, ich kann Ihre Banknote nicht wechseln.
18. Wer von klein auf gewöhnt ist zu arbeiten, dem wird es später nicht schwer fallen.
19. Jung und alt, klein und groß, alles war versammelt.
20. Wer das Kleine nicht ehrt, ist das Große nicht wert. (Sprichwort.)
21. Der Großhändler verkauft seine Waren an den Kleinhändler, der es an die Verbraucher abgibt.
22. Dieser kleinliche Mensch konnte sich über jede Kleinigkeit ärgern.
23. Kinder sind das teuerste Kleinod einer Mutter.
24. Da der Kleister eingetrocknet war, mußte er mit warmem Wasser aufgelöst werden.
25. Er hatte sich den Daumen in der Türe eingeklemmt und schrie vor Schmerzen.
26. Ein altes schwaches Pferd nennt man auch einen Klepper.
27. Der Junge kletterte auf den Baum und pflückte sich Äpfel.
28. Klavierspielen konnte sie zwar nicht, aber sie klimperte den ganzen Tag.

Wörter

- kitzlich — ščegetljiv
kläglich — klavern, žalosten
klären (klarstellen) — razjasniti, pojasniti
Klamm (w) — tesán, gorska soteska
Klammer (w) — spojka, spona
Klärung (w) — razjasnitev, pojasnilo
Klarheit (w) — jasnost
Klassenhaß (m) — razredna mržnja
Klassenkampf (m) — razredni boj
Klatschbase (w) — klepetulja
Klatschhaftigkeit (w) — klepetavost, opravičljivost
kleben — nalepiti
Klecks (m) — madež, packa
Klee (m) — detelja
Kleie (w) — otrobi, mekine
Kleingeld (s) — drobiž
Kleinhändler (m) — trgovec na drobno, mali trgovec
Kleinigkeit (w) — malenkost
kleinlich — malenkosten, neznaten, nizkoten
Kleinod (s) — dragocenost
Kleister (m) — lep
klemmen — vščipniti, uščeniti
Klepper (m) — kljuse
klettern — plezati
klimpert — brenkati, brenkljati
Klinge (w) — rezilo, ostrina
Klingel (w) — zvonec, zvonček
klingseln — (go)zvoniti

Redewendungen

etwas klappt — je v redu
Kleider machen Leute — obleka dela človeka, da človeku ugled
etwas kleidet gut — nekaj se lepo poda
von klein auf — izmláda iz mladega

Erika

1. Auf der Heide steht ein kleines Blümlein und das heißt Erika. Heiß von hunderttausend kleinen Bienenlein wird umschwärmt Erika. Denn ihr Herz ist voller Süßigkeit, zarter Duft entströmt dem Blütenkleid. Auf der Heide blüht ein kleines Blümlein und das heißt Erika.
2. In der Heimat wohnt ein kleines Mägdlein und das heißt Erika. Dieses Mädel ist mein treues Schätzlein und mein Glück, Erika. Wenn das Heidekraut rot-lila blüht, sing ich zum Gruß ihr dieses Lied. Auf der Heide blüht usw.
3. In mein'm Kämmerlein blüht auch ein kleines Blümlein und das heißt Erika. Schon beim ersten Morgengraun sowie beim Dämmererschein schaut's mich an, Erika. Und dann ist es mir, als spräche es laut: Denkst du auch an deine kleine Braut? In der Heimat weint um dich ein Mägdlein und das heißt: Erika.
1. Heide, die — stepe, (v)resiše
2. umschwärmen — rojiti okoli koga, obletavati
3. entströmen — teči iz, izpuhtevati
4. Heidekraut, das — vresje
5. Dämmererschein, das — sonrak, svit

Vsek ljudi ne
imate vprašati!

Mali oglas

to more. Takoj doseže vse, ki se zanimajo
za Vaše ponudbe ali prošnje. Oglašajte v Karawanken Bote! Splača se!

Oglase sprejemata do ponedeljka in srede: NS.-Gauverlag Kärnten, Klagenfurt,
Bismarckring 13 in NS.-Gauverlag Kärnten, Zweigverlag Krainburg, Veldesstr. 6

KMETIJSKA ZADRUGA

POLJEDELSKI STROJI
UMETNA GNOJILA
APNO ZA GNOJENJE
KRMILA • SEMENA
SEMENSKI KROMPIR

Krainburg, Laak
Wir bei Domschale, Stein

Bischof Karl

FXRBEREI
PUTZEREI
WASCHEREI

Stein 74 - Oberkrain

Kreishaushaltungsschule Krainburg
(neue Baracke)

Anmeldungen für Mai und Juni in den
Vorbereitungslerngang der Haus-
haltungsschule für Mädchen von 14 bis 16
Jahren und in den Nähkurs für alle Mädchen
und Frauen können noch bis zum 21. Mai
lf. J. erfolgen.

Die Leitung

Okrožna gospodinjstva šola Krainburg
(nova baraka)

Prijave za maj in junij v pripravljalni
tečaj gospodinjstva šole za dekleta od 14. do
16. leta in v šivalni tečaj za vsa dekleta in
žene se lahko izvrši še do 21. maja t. l.

Vedstvo

ESSIG

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

SENF

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

Gegen Einkaufsscheine.

Sperrplatten: Buche, Fichte, Panelplatten -
Eichständer Sperrtüren.

Ohne Einkaufsschein.

Furniere 0,8 bis 3 mm inländische und ausländische
Herkunft für außen und innen.

HANS TRANINGER

Klagenfurt, Völkermarkter Straße - Ruf 1595

Vsem, ki ste našega 82 let starega očeta,
starega očeta, gospoda

Johanna Sajowitz

dne 12. maja 1943 spremili na zadnji poti,
srčna hvala. Posebno zahvalo smo dolžni go-
spodu duhovniku in pokojnikovim bojnim to-
varšem, ki so ga počastili z zastavo in darovali
cvetja, ter posebej še za poslovilne besede ob
odprtem grobu.

Grubendorf, 14. maja 1943.

Žalujoča rodbina Sajowitz
in ostalo sorodstvo.

Mali oglasi

Službo dobi

Pridno, pošteno
deklet ali takega
fanta sprejemem
v službo. Oskrba
v hiši. Alois Pi-
ber, vrtnar Schal-
kendorf 73, Vel-
des. 2281-1

Prodaj

Prodaj rabljen
štedilnik na 2
plošči in en isto-
smerni motor
5 do 6 PH - 220
W. za RM 900.-
Wart 283, Kal-
varija. 591-6

Prodaj dobro o-
hranjen, globok
otroški voziček
s 4 cm debelimi
gumami za dogo-
vorjeno ceno. —
Naslov pri K.
Bote Krainburg
pod 501-6.

Pomočnico za
trgovino z me-
šanin blagom v
Zwischenwässern
ki zna deloma
nemško in je po-
štena, takoj
sprejemem z vsi
oskrbo v hiši. —
Predstaviti se je

osebno pri An-
ton Marieschitsch
Gem. Waren-
handlung, Zwi-
schenwässern 8.
499-1

Kupim

Kupim vsako-
vrstne stare po-

Aus 1 Ei
zwei machen, geht
nicht. — Aber mit
Garantol
kann man den kleinen Vorrat, der
jeweils zugestellt wird, strecken,
denn in Garantol halten sich die
Eier über 1 Jahr!

— und was wichtig ist: die Eier können zu jeder Zeit
unbedenklich entnommen und zugelegt werden!

Dopisi

Zenitve

22 letni tofer že-
li spoznati go-
spodično staro
19 do 23 let. Le-
resne ponudbe s
sliko, ki se go-
tovo vrne, posla-
ti na K. Bote,
Krainburg pod
„Resnost“ 498-20

Deklica, čedne
zunanosti in le-
pe pretekleosti,
želi dopisovati z
gospodom od 18
do 26 let. Le-
resne ponudbe s
sliko, ki se zaja-
meno vrne, posla-
ti na K. Bote,
Krainburg pod
„Osamljena pla-
ninka“ 498-21.

Suhe gobe, vsa-
ko količino, ku-
pim, lanske ka-
kor tudi letošnje,
skozi celo leto.
Stavite obvezne
ponudbe na K.
Bote Krainburg
pod „Stalni od-
jemalec“ 476-7

Profesionist, sred-
njih let, simpa-
tičen, miren in
delaven želi res-
nega znanja radi
ženitve z zdra-
vim, mirmim,
pridnim in do-
bro srčnim dekle-
tom ali vdovo
brez otrok, sta-
ro 30 do 40 let.
Glavni pogoj do-
brodružnost in
blago arce. Le-
resnomislečne po-
nudbe s sliko, ki
se diskretno vr-
ne, na K. Bote
Krainburg pod
„zvesto srce“
487-21.

Kupim takoj do-
bro ohranjen
radioapar. Po-
nudbe z naved-
bo cene poslati
na Michael Tka-
letz, Trifail I.,
Loke 257.
492-7

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

V četrtak, 18.
maja sem v
Krainburgu na
cesti Adolf-Hit-
ler-Platz št. 18
do Hintermanna,
Horst Wessel-
Platz zgubila
modro svileni
krilo (Taft). —
Najditelja pro-
sim, da krilo
proti dobri na-
gradi vrne življenjski
Jakovtschitsch
Justini, Krain-
burg. 507-22

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Vdova s stalnimi
dohodki, mlajša,
duhovita, želi
spoznati od 30
do 60 let stare-
ga fanta, ločena
ali vdovca. Ce-
njene dopise na
K. Bote Krain-
burg pod „Sreča
te išče“ 494-21

Zelezničarsko le-
gitimacijo, glase-
čo se na ime Jo-
sef Detitschek,
strojevodja v p.
izgubljeno na
progi Klagenfurt
— Krainburg, od-
dati prosim pri
Fi. Merkur,
Krainburg.

Osebo, ki mi je
dne 14. maja iz-
pred trgovine
Merkur v Krain-
burgu odpeljala
posrebrno mo-
ško kolo znam-
ke Dürkopp, po-
zivam, da ga v
izogib posledic
tako vrne, ker
je bila opažena.
Oddati pri Haus-
knechtu Tonetu
pri Jahaču, F. B.
502-22

V petek, dne 14.
maja sem od Ob-
Feichtinga po
glavni cesti do
Krainburga,
Landratsgebäude
izgubil: 2 legiti-
maciji K. V. B.,
glaseči se na ime
Ana in Valenti-
na Krischnar ter
zavarovalne po-
lice od Karitas.
Najditelja pro-
sim, da najdene
listine odda pri
K. B. Krainburg
pod 504-22.

V četrtak, 18.
maja sem v
Krainburgu na
cesti Adolf-Hit-
ler-Platz št. 18
do Hintermanna,
Horst Wessel-
Platz zgubila
modro svileni
krilo (Taft). —
Najditelja pro-
sim, da krilo
proti dobri na-
gradi vrne življenjski
Jakovtschitsch
Justini, Krain-
burg. 507-22

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba, ki
je v nedeljo, dne
16. maja v ve-
černem vlaku
Rosenbach —
Krainburg naj-
brže pomotoma
odnesla foto-apa-
rat, kateri ni
moja last, se
prosi, da istega
proti visoki na-
gradi odda na K.
Bote Krainburg
pod št. 512-22.

Znana oseba